

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #27_2 iulie

De la îndoială la credință

DUMINICĂ

1 Isus trăia! Îngerii știau, toate ființele care locuiau în alte lumi știau și Satana și îngerii lui știau. Iar Satana era furios. Deoarece Isus trăia, Satana știa că el și îngerii lui vor fi în cele din urmă distruși – distruși pentru totdeauna.

Soldații romani care au păzit mormântul știau că Isus trăia. Erau foarte speriați. În timp ce alergau să-i spună lui Pilat, ei au povestit tuturor celor pe care îi întâlneau despre cele întâmplate.

Și preoții știau că Isus trăia. Și erau mai furioși ca niciodată până atunci. Ei i-au plătit pe soldați să îi spună lui Pilat că ucenicii lui Isus L-au furat din mormânt. Dar Pilat știa deja că aceasta este o minciună și i-a fost frică. El și-ar fi dorit să fi fost mai curajos și să-L fi scăpat pe Isus de la a fi crucificat.

Femeia care a venit la mormânt duminică dimineața devreme știa că Isus trăia. Maria chiar L-a văzut și a vorbit cu El. Iar la mormânt un înger i-a spus femeii să le vestească ucenicilor Lui, în special lui Petru, că Isus trăia. Isus știa cât de rău îi părea lui Petru că a fost un laș. Petru se simțea mai trist decât ceilalți ucenici pentru că a spus că nici nu Îl cunoștea pe Isus. De aceea Isus a dorit ca Petru să știe că El încă îl iubea.

Îți aduci aminte de cei doi ucenici care mergeau acasă întristați în acea duminică seara? Și Isus a mers alături de ei, nu-i așa? Cum au aflat ei că El era Isus? Ce au făcut ei de îndată ce au știut că Isus trăia? **Luca 24:31-35.**

GÂNDEȘTE-TE: Era Isus tot o ființă umană? Da. De ce nu L-au recunoscut cei doi ucenici din prima în acea duminică seara? Dacă Isus era cu adevărat

TEXT DE MEMORAT:

„Cine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el, și el, în Dumnezeu.” 1 Ioan 4:15

o ființă umană, cum era El altfel de felul în care a fost înainte de a muri? Ne vom gândi la aceasta mâine.

LUNI

1 Sunt îngerii reali? **Evrei 1:7,14.** Este îngerul tău păzitor lângă tine chiar tot timpul? Îl poți vedea? Arată îngerii câteodată la fel ca oamenii? Înainte să fie om, a avut Isus vreodată înfățișarea unui om când a vorbit cu oamenii? Îți poți aminti situații când s-a întâmplat aceasta? [cei care l-au vizitat pe Avraam sub copac, Ghedeon, părinții lui Samson etc.]

Când Isus a devenit om, El era încă Dumnezeu. Dar El nu Și-a folosit niciodată puterea de Dumnezeu pentru a-I fi mai ușor ca om. El știa că acest lucru nu ar fi fost corect. Isus a fost cu adevărat om și a fost cu adevărat Dumnezeu. Și pentru că a fost om, știe exact cum ne simțim.

Satana a încercat să-L facă pe Isus să Își folosească puterea de Dumnezeu pentru a-Și ușura existența ca om. Poți să te gândești la ocazii în care Satana L-a ispitit pe Isus să facă lucrul acesta? **Matei 4:3,4.** Dar Isus nu l-a ascultat niciodată pe Satana. El

Și-a folosit puterea de Dumnezeu doar pentru a-i ajuta pe oameni, niciodată pentru a Se ajuta pe Sine.

După ce a revenit la viață, Isus Și-a folosit puterea minunată de Dumnezeu, dar de această dată în moduri în care nu a făcut-o înainte de a muri. A trecut prin uși fără ca cineva să Îl vadă. Noi nu înțelegem cum Isus și îngerii fac aceste lucruri, dar ei pot. Și noi suntem bucuroși că ei pot aceasta.

 GÂNDEȘTE-TE: Ești bucuros că îngerul tău păzitor poate fi cu tine tot timpul, indiferent unde te afli?

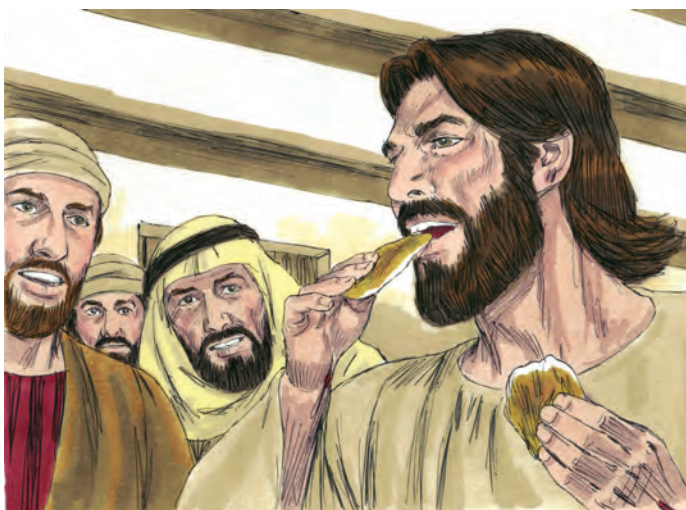
MARȚI

3 Duminică seara, toți ucenicii speriați, cu excepția lui Toma, erau împreună în aceeași cameră unde au luat Sfânta Cină cu Isus în urmă cu trei zile. Isus a înviat duminică dimineață devreme, dar, dintre ucenicii speciali, doar Petru L-a văzut. Apoi, dintr-odată, Isus a apărut în cameră cu ei. Poți să-ți imaginezi cât de încântați și de bucuroși erau?

Luca 24:34,36.

Ca și ceilalți ucenici, Toma a fost foarte trist și dezamăgit când Isus a murit. El Îl iubea pe Isus din toată inima. Și, la fel ca ceilalți ucenici, a fost sigur că Isus va fi împărat și îi va scăpa de dușmanii lor. Dar când Toma a auzit că Isus era în viață, nu a crezut.

Ucenicii i-au spus lui Toma că Isus a fost în cameră cu ei și le-a vorbit. Dar Toma tot nu credea. El a spus că trebuia să Îl vadă el însuși pe Isus înainte să creadă că El este viu. **Ioan 20:25.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

„De altfel”, se gândea Toma, „dacă Isus trăiește într-adevăr, de ce nu a vorbit El și cu mine?” Toma era puțin gelos; și timp de o săptămână întreagă după ce Isus a revenit la viață, Toma tot nu a crezut că El a înviat. Dar s-a hotărât să fie împreună cu ceilalți ucenici în acea seară. Măine vom afla ce s-a întâmplat.

GÂNDEȘTE-TE:

Îndoiala este la fel ca

și necredința. Dacă spui ceva

neadevărat, aceasta îi poate face pe ceilalți să se îndoiască de tine. Așa că spune întotdeauna adevărul. Isus a spus întotdeauna adevărul și El a promis că va învia. Avea Toma vreun motiv să se îndoiască de Isus?

MIERCURI

Într-o seară, Toma era în aceeași cameră cu ceilalți ucenici. Era încă trist și se întreba dacă Isus era cu adevărat viu. Apoi, dintr-odată, Isus a apărut în acea cameră. Cum i-a salutat El? Ce i-a spus lui Toma? **Ioan 20:26,27.**

Bineînțeles că Isus știa că Toma s-a îndoit de promisiunea Lui că va învia. Dar Isus nu l-a certat. Iar Toma a căzut în genunchi înaintea lui Isus. A văzut că Isus

știa toate gândurile lui, Isus știa chiar cuvintele exacte pe care le-a spus celorlalți ucenici despre faptul că nu va crede până nu va vedea și nu va atinge cicatricile lui Isus.

Apoi Isus i-a adus aminte lui Toma, la fel ca și nouă, că necesitatea de a vedea pe Isus cu ochii noștri nu este cea mai bună cale de a alege să credem în El. După ce Isus urma să Se întoarcă la cer, mulți oameni aveau să aleagă să creadă în El. Dar ei nu Îl vor vedea cu adevărat până când El Se va întoarce din nou. Oamenii vor afla despre El din Biblie.

Ei vor afla că Satana este inamicul lor, iar credința în Isus îi va salva de Satana.

GÂNDEȘTE-TE: *Află oamenii și astăzi despre Isus? Da. Mulți, chiar foarte mulți oameni aleg să creadă și să asculte de Isus chiar dacă nu Îl pot vedea. La fel și noi. Și noi știm cu siguranță că Isus Se va întoarce în curând.*

JOI

Ucenicii lui Isus trebuiau să înțeleagă motivul real pentru care El a trebuit să vină în această lume și de ce El a murit. Ei trebuie să înțeleagă că romanii nu erau dușmanul lor cel mai mare. Ei trebuie să știe că Satana este inamicul real și că doar Isus ne poate elibera de Satana.

În ceruri, Satana a devenit gelos pe Isus și a spus minciuni despre El. De asemenea, el a spus minciuni despre Dumnezeu-Tatăl. Satana a declarat că nimeni nu trebuia să asculte de Legea lui Dumnezeu și mulți

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

dintre îngeri l-au crezut. În cele din urmă, Dumnezeu a trebuit să le spună lui Satana și îngerilor lui că nu mai puteau sta în ceruri.

Noi știm ce s-a întâmplat când Satana a venit în lumea noastră frumoasă și i-a ispitit pe Adam și pe Eva. Când ei au ales să-i creadă minciunile, Satana a fost sigur că va fi regele acestei lumi. El a crezut că oamenii vor muri pentru totdeauna și aceasta ni s-ar fi întâmplat și nouă. Dar Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul (Isus) și Dumnezeu-Duhul Sfânt ne iubesc atât de mult, încât au făcut planul minunat de a ne salva. Acum toți cei care aleg să se încreadă în Isus

pot trăi pentru totdeauna, așa cum Dumnezeu a plănuțit.

GÂNDEȘTE-TE: *Citește foarte încet Ioan 3:16-18 și gândește-te ce vor să ne spună aceste versete. Ele ne reamintesc că putem alege să credem sau că putem fi ca Toma și să nu credem. Dacă avem credință și ascultăm de Isus, suntem în siguranță. Dar dacă credem minciunile lui Satana, îi vom aparține lui. Dumnezeu nu va forța pe nimeni să-L iubească și să creadă în El. Ești bucuros că alegi să-L iubești pe Isus și să te încrezi în El?*

VINERI

Isus a dorit ca ucenicii Săi să înțeleagă de ce El a devenit om și de ce a ales de bunăvoie să trăiască și să moară în locul nostru. El a vrut ca ei să înțeleagă că fiecare persoană trebuie să aleagă să aparțină fie împărăției lui Satana, fie Împărăției lui Dumnezeu.

Isus a încercat să-i facă pe oameni să înțeleagă că Împărăția lui Dumnezeu era diferită de cea la care se gândeau ei. Noi trebuie să fim desăvârșiți pentru a merge cu Isus la cer când Se va întoarce. Dar, în afară de Isus, nicio persoană nu a fost desăvârșită. Toți au păcătuit. Toți merită să moară pentru veșnicie. Isus este singurul om care nu a ascultat de Satana nici măcar o dată. El este singura ființă care nu merita să moară. **1 Ioan 3:5.**

Dar Isus a murit în locul nostru. **Isaia 53:5,6.** Iar atunci când Îl iubim și ne încredem în El, ascultăm de Cele Zece Porunci cu ajutorul Său. Isus Își pune viața desăvârșită în locul nostru, deși noi nu merităm aceasta. Este viața Sa cea pe care Dumnezeu o vede în locul nostru, iar păcatele ne sunt iertate. Dacă ne pare cu adevărat rău de fiecare dată când păcătuim, Dumnezeu vede de fiecare dată viața desăvârșită a lui Isus în locul vieții noastre. Nu este minunat? Nici nu ne putem imagina cât de mult ne iubește Dumnezeu, nu-i așa? Și nu ne putem imagina cât de mult dorește Duhul Sfânt să ne ajute.

GÂNDEȘTE-TE: *Dacă cineva te-ar întreba cum poți să fii sigur că Isus te iubește cu adevărat și cum poți să fii sigur că vei ajunge în cer, ce i-ai spune?*

Studiu suplimentar: Ioan 20:24-29;
Viața lui Isus, pp. 804–808.

COLȚUL CU POVEȘTI

Să îl cunoaștem pe Rajah

de Elsie Lewis Rawson

Rajah este povestea adevărată a unei mici păsări care a fost oferită unei familii de misionari din India. Aceasta este povestea celei mai vioaie, celei mai cochete, celei mai drăguțe și celei mai inteligente păsări pe care am cunoscut-o vreodată. Dumnezeu a folosit-o pe Rajah pentru a aduce multă fericire oamenilor.

Rajah era o pasăre micuță care locuia cu tatăl și cu mama lui în călduroasa și însorită Indie.

Casa lui era un cuib confortabil bine construit, ascuns printre frunzele ca de ferigă ale frumosului arbore regal poinciana.

Părinții lui erau luptători neînfrigați. Niciun dușman nu îndrăznește să se apropie de casa lor dacă aceștia se aflau pe undeva prin apropiere.

Pasărea-mamă nu a întârziat să-i avertizeze pe puii ei de pericolele teribile care îi așteptau în marea și întinsa lume. În fiecare dimineață, înainte de a pleca din cuib, ea își instruia puii să nu facă prea mult zgomot; iar de teamă să nu cadă, trebuiau să nu meargă prea aproape de marginea cuibului.

Într-o dimineață luminoasă și însorită, tatăl și mama și-au părăsit casa în căutare de mâncare pentru puii lor înfomețați, care erau în creștere. Ziua aceea era una călduroasă, iar puii au devenit curând agitați. Un pui, care era mai puternic decât frații și surorile sale, s-a decis să tragă cu ochiul peste marginea cuibului. Dar el nu a intenționat să fie neascultător. Era doar un pui foarte, foarte curios. „Ce rău mi s-ar putea întâmpla dacă doar stau pe marginea cuibului să iau puțin aer proaspăt?” se gândea el. Dar înainte să-și dea seama, a și pus gândul în practică.

I s-a părut distractiv să alunece în jos pe cuib și iar să urce pe marginea acestuia. Un sentiment de încântare a trecut prin micuțul său trup. „Ce rău mi s-ar putea întâmpla?” se gândea el.

Dintr-odată, fără nicio avertizare, a bătut o mică rafală de vânt, des întâlnită în acea țară călduroasă. Puiul s-a prins cu putere de cuib; dar era așa de micuț și avea atât de puțină putere, încât nu a trecut mult până a căzut pe pământul de sub cuib.

În acea dimineață, doi băieți indieni se jucau la umbra arborelui regal poinciana. Ei au fost încântați când acest micuț pui de pasăre, jumătate fără pene, a căzut pe pământ lângă ei. L-au ridicat și l-au examinat cu atenție. Spre bucuria lor, au văzut că încă trăia. Băieții s-au uitat unul la altul, iar gândurile lor nerostite păreau să spună același lucru: „Ce să facem cu el?”

Dacă îl luau acasă, știau că va muri. Dacă îl lăsa sub copac, cu siguranță va fi mâncat de vreo pisică sau de vreun alt animal hoinar. Apoi le-a venit o idee strălucită. „Haide să-l ducem la doamna doctor. Ea va avea grijă de el. Nu ține ea în viață pui mici golași în mica ei seră de sticlă?”

Fără să mai întârzie, au alergat până la spital; și, spre surprinderea lor, au găsit-o pe doctorița în cabinetul ei. Foarte politicoși, i-au prezentat darul lor pentru ea. Doctorița s-a bucurat de cadou.

– Ce nume să-i punem noului nostru prieten? i-a întrebat ea pe băieții entuziasmați.

– Să-l numim Rajah! au strigat ei, deoarece Rajah înseamnă rege, iar el va fi micul nostru rege.

Astfel a ajuns Rajah, din cauza neascultării și a curiozității sale, un prizonier într-o casă ciudată, printre oameni ciudați.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #28_9 iulie

Din nou pe mare

DUMINICĂ

1 Toți ucenicii lui Isus știau acum că El trăia. Isus le-a spus că Se va întâlni cu ei la Marea Galileei, numită și Marea Tiberiadei. Deci, după săptămâna Paștelui, un grup de ucenici au mers acolo. Câți erau în grup? Numără-i. **Ioan 21:1,2.**

A fost un drum lung până la Marea Galileei și probabil le-a luat mai multe zile să ajungă acolo de la Ierusalim. Poți să-ți imaginezi cât au vorbit ucenicii în timp ce mergeau?

Isus a fost cel mai bun Învățător din lume. Și pentru mai bine de trei ani, ucenicii au învățat lucruri care erau noi pentru ei. Acum ei știau că multe lucruri pe care preoții și conducătorii le învățau nu erau corecte. Isus i-a învățat adevărata semnificație a Celor Zece Porunci. Iar acum că Isus a murit și a înviat, gândirea lor se schimba și mai mult.

Ucenicii erau încă săraci. Și chiar dacă nu arătau a fi persoane foarte importante, urmau să devină unii dintre cei mai importanți oameni din lume. După înălțarea lui Isus la cer, ei urmau să fie misionarii Săi. Trebuiau să le spună oamenilor că Isus a venit pentru a face posibil ca noi să aparținem Împărăției lui Dumnezeu. Iar oamenii cărora le-au spus urmau să spună și ei mai departe altor oameni, și tot așa până când toată lumea avea să aleagă fie pe Isus, fie pe Satana. Apoi Isus Se va întoarce. **Matei 24:14.**

GÂNDEȘTE-TE: Să zicem că tu erai cu ucenicii în timp ce mergeau să se întâlnească cu Isus. Despre ce crezi că ai fi vorbit tu?

TEXT DE MEMORAT:

„Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.”
1 Ioan 4:16

LUNI

2 Șapte dintre ucenici mergeau la Marea Galileei să se întâlnească cu Isus. Când au ajuns, s-au gândit la multele dați în care au fost acolo cu Isus. Pe dealurile înverzite, Isus a vorbit miilor de oameni. Și i-a vindecat pe mulți dintre ei. Și-au amintit cum Isus a hrănit mai mult de cinci mii de persoane cu doar cinci franzele și doi pești.

Ucenicii și-au amintit de noaptea în care Isus dormea în barca lor în timp ce erau pe lac și o furtună puternică s-a pornit dintr-odată. Au fost siguri că se vor îneca. Apoi, Isus doar a vorbit, și vântul, tunetele și fulgerele s-au oprit, iar valurile s-au potolit.

Și-au adus aminte de altă furtună, când Isus a mers pe apă. Iar în momentul în care Isus a pășit în barca lor, furtuna s-a oprit. Cine a mai mers pe apă în acea noapte? De ce a început el să se scufunde?

În timp ce ucenicii Îl așteptau pe Isus, Petru a avut o idee. Cu toții aveau nevoie de bani pentru

haine și mâncare. „Mă duc să prind pește”, le-a spus Petru celorlalți. „Mergem și noi cu tine”, au spus ei. Vânzarea peștilor din barcă le-ar fi adus suficienți bani să cumpere hainele și mâncarea de care aveau nevoie.

Cel mai potrivit timp pentru a prinde pește era noaptea. Așa că, la înserare, ucenicii aveau barca și năvodul pregătite.

GÂNDEȘTE-TE:

Ucenicii nu știau că Isus îi urmărea cu privirea Lui iubitoare. Ne privește El iubitor și pe noi? Psalmii 121:1-4.

MARȚI

3 Era noapte, iar ucenicii erau într-o barcă pe lac. Aveau nevoie de o încărcătură de pește ca să vândă și să procure bani pentru a cumpăra lucrurile de care aveau nevoie.

Ucenicii au lăsat năvodul cel mare în apă. În timp ce așteptau, au vorbit despre Isus și despre lucrurile pe care El le-a făcut la lac și pe lac. Acum se întrebau cum se vor descurca fără El.

Când a sosit timpul să verifice năvodul, au fost surprinși. Nu era niciun pește prins în năvod. Au aruncat din nou năvodul și au așteptat. Din nou, niciun pește. Ce era greșit? Toată noaptea au continuat să încerce. Totuși, niciun pește. În cele din urmă, a început să se lumineze, iar soarele se pregătea să răsăre. Ucenicii știau că de acum puteau să se oprească din a mai încerca să prindă pește. Deci, foarte dezamăgiți, se îndreptau spre mal cu barca și cu năvodul goale.

Ioan 21:3.

Pe când ucenicii se apropiau de mal, au văzut un Străin care stătea acolo; și i-a strigat. **Versetele 4,5.**

Străinul le-a spus să facă ceva ce nu

mat, trăgând năvodul care era așa plin cu pește încât nu a încăput în barcă. **Versetele 7,8.**

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Isus Își ajuta ucenicii să-și amintească cât de puternic era El? Avem și noi nevoie să ne amintim aceasta, indiferent ce s-ar întâmpla?

MIERCURI

4 Năvodul cel gol al ucenicilor era acum plin. Aceasta trebuie să le fi amintit ucenicilor de acea dimineață când Isus le-a cerut prima dată să lase afacerea pescuitului pentru a fi lucrătorii Lui speciali. În dimineața aceea, erau la fel, obosiți și descurajați, pentru că au lucrat toată noaptea și nu au prins niciun pește. Apoi Isus le-a spus să pună năvodul încă o dată în apă. Și din nou au avut parte de aceeași minune. Năvodul lor era plin. Ei au știut că Isus putea să Se îngrijească de ei, și El S-a îngrijit. Acum știau că El Se va îngriji de ei și pe mai departe.

Când aduceau barca la mal, au văzut ceva ce probabil că i-a surprins. Isus știa că stomacul lor gol trebuia

umplut, la fel ca năvodul lor cel gol. Apoi ce a spus? **Ioan 21:9-14.**

Totul era așa de minunat încât ucenicii de-abia își găseau cuvintele. Prețiosul lor Isus le-a arătat încă o dată că îi iubea.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Petru și-a amintit despre cum s-a mândrit el că nu-L va părăsi niciodată pe Isus? Dar de câte ori a spus Petru că nici măcar nu-L cunoaște pe Isus? I-a părut rău lui Petru pentru ce a făcut?

JOI

După micul dejun, Isus S-a

5 întors spre Petru și i-a pus o întrebare. Care a fost întrebarea și cum I-a răspuns Petru lui Isus? **Ioan 21:15.**

Ce a vrut Isus să spună când i-a zis lui Petru să pască mieluşei Lui? Vorbea El despre animale sau vorbea despre oameni? Deci mieluşei semnifică copii sau adulți?

Isus vorbea despre a-i ajuta pe copii să Îl iubească, să se încreadă în El și să-L asculte. Poate ucenicii și-au amintit cum au încercat odată să le îndepărteze pe mamele care au venit la Isus cu pruncii lor. Isus a vrut ca ei să știe cât de importanți sunt copiii. Ucenicii aveau nevoie să învețe cum să aibă grijă specială de copii. Isus spunea, de asemenea, să aibă grijă specială de adulții care doar ce încep să învețe cum să aparțină Împărăției Sale.

După o vreme, Isus i-a pus lui Petru exact aceeași întrebare. Cum a răspuns Petru și ce a spus Isus? Despre cine vorbea Isus de această dată, despre copii sau despre adulți? **Versetul 16.**

Se mai mândrea Petru așa ca mai înainte? Nu. Petru era diferit după întâmplarea din acea noapte când a spus că nu-L cunoștea pe Isus. El a plâns în timp ce se grăbea înapoi spre Grădina Ghetsimani, locul unde Isus a plâns și S-a rugat.

Curând, Isus i-a pus lui Petru aceeași întrebare din nou. Petru s-a întristat. Poate că avea noduri în gât când I-a răspuns lui Isus. **Versetul 17.**

GÂNDEȘTE-TE: De câte ori a spus Petru că nu-L cunoștea pe Isus? De câte ori l-a întrebat Isus pe Petru dacă Îl iubește? De câte ori l-a încredințat Isus pe Petru că încă dorea ca acesta să lucreze pentru El?

VINERI

De câte ori i-a pus Isus lui Petru aceeași întrebare? Care a fost întrebarea?

Isus dorea ca ceilalți ucenici să știe că lui Petru îi părea rău pentru că a spus că nu Îl cunoștea pe Isus. De asemenea, Isus dorea ca ei să știe că El l-a iertat cu adevărat pe Petru. Isus îl iubea pe Petru, și Petru Îl iubea pe Isus. Petru nu mai era mândru și așa de sigur pe el ca înainte.

Isus îi ajuta pe ucenicii Săi să înțeleagă încă ceva ce era foarte important. Să-L iubești pe Isus – să-L iubești cu adevărat pe Isus – este cel mai important. **Deuteronomul 10:12,13.** Nu contează dacă suntem bătrâni sau dacă suntem tineri. Nu contează dacă suntem bogați sau săraci. Nu contează culoarea părului, a ochilor sau a pielii noastre. Singurul lucru care este cu adevărat important este să-L iubim cu adevărat pe Isus din toată inima. Apoi Isus ne poate ajuta să ne încredem în El și să-L ascultăm, indiferent de ce se întâmplă. El ne poate ajuta să fim ajutoare bune pentru El.

GÂNDEȘTE-TE: Trebuie să mergem cu vaporul sau cu avionul în locuri îndepărtate pentru a fi ajutoare pentru Isus? Putem să fim ajutoare bune, indiferent unde ne aflăm? Isus este cu noi la fel cum a fost și cu ucenicii. Te face aceasta fericit? Când ești un ajutor bucuros acasă sau oriunde te-ai afla, înseamnă aceasta că ești un ajutor pentru Isus? Spune moduri în care ești un ajutor pentru Isus.

Studiu suplimentar: Ioan 21:1-19; *Viața lui Isus*, pp. 809–817.

COLȚUL CU POVEȘTI

Lui Rajah îi cresc penele

De Elsie Lewis Rawson

Să aibă pe post de cuib o bucată mică de bumbac într-o ciudată seră de sticlă, numită incubator, era o experiență nouă pentru Rajah. Avea destul timp să se gândească la sfatul pe care i l-a dat mama lui. Dacă ar fi rămas liniștit, ar fi fost acum cu frații și surorile lui, mișcându-se de colo-colo în micuțul cuib dintre ramurile ca de ferigă ale frumosului arbore regal poinciana. El tânjea după căldura aripilor mamei lui dragi. Cât de triști trebuie să se fi simțit mama și tatăl lui când au venit acasă și au văzut că unul dintre prețioșii lor pui lipsea din cuib!

Dar, după cum am mai spus, Rajah era un tovarăș mic și curios. Acum trebuia să se descurce. Cine știe, poate într-o zi, o va vedea pe mama lui din nou. Dacă ar fi putut, i-ar fi spus cât de rău îi părea că a fost neascultător.

După câteva zile, Rajah a scăpat de frică. Acum avea o casă drăguță. Primea câteva mese pe zi dintr-un tub mic, era păzit de dușmani și a aflat că noii lui prieteni îl iubeau.

Într-o dimineață, a făcut o descoperire minunată. A observat că puful de pe corpul lui se transforma rapid în pene aspre. Creștea.

Câteva zile mai târziu, a fost scos din sera de sticlă și a fost pus pe masă. O cușcă frumoasă fusese pregătită pentru el. Aceasta urma să fie casa lui de acum încolo.

În acea dimineață, Rajah se simțea mai îndrăzneț. Se gândea să-și încerce aripile. S-a ridicat și le-a deschis larg. Un tril de bucurie a trecut prin tot corpul lui. Și, înainte ca doctorița să-l prindă, a zburat.

Rajah a zburat într-un cocotier; de pe ramura lui, el s-a uitat la lumea largă de sub el.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #29_16 iulie

ISUS Se întoarce la cer

DUMINICĂ

1 După ce Isus a înviat, mai erau doar unsprezece ucenici speciali – nu doisprezece. Iuda nu era cu ei.

Înainte să moară, Isus le-a spus că va învia după doar trei zile. Chiar și dușmanii lui Isus și-au amintit promisiunea aceasta. **Matei 27:63.**

Dar câți dintre ucenicii și prietenii lui Isus și-au amintit această făgăduință? Și câți și-au amintit pro-

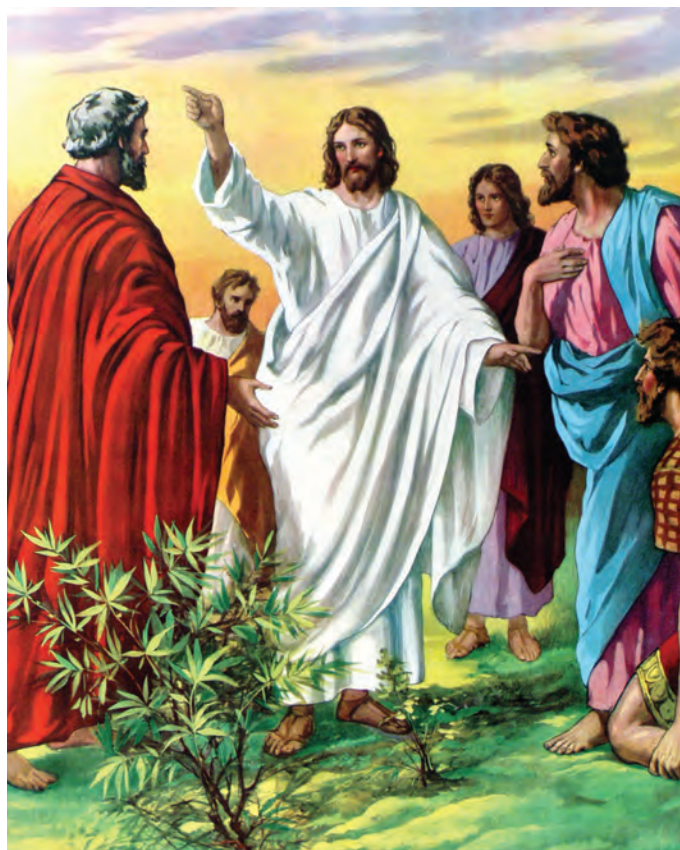
mișiunea lui Isus de a Se întâlni cu ei în Galileea? **Matei 26:32.**

Astăzi haideți să ne întoarcem și să ne gândim la lucrurile care s-au întâmplat în acea noapte când

Isus a apărut pe neașteptate în camera în care erau ucenicii, cu toate că ușa era închisă și încuiată. Toma nu era atunci cu ei; dar, mai târziu, după ce L-a văzut pe Isus cu ochii lui, și Toma a crezut că Isus era viu. **Ioan 20:24-29.**

Mulți oameni care au crezut în Isus erau în Ierusalim în acea săptămână a Paștelui. Mulți au venit doar să-L vadă. Au fost triști și dezamăgiți când au auzit că El murise. Dar după acea noapte în care Isus a fost în cameră cu ucenicii, ei au spus la cât de mulți prieteni de-ai lui Isus că El era în viață. De asemenea, le-au spus și că Isus le-a promis că Se va întâlni cu ei în Galileea.

TEXT DE MEMORAT:

„Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

Faptele apostolilor 1:11

GÂNDEȘTE-TE: Poți să-ți imaginezi cât de bucuroși erau prietenii lui Isus? Ai fi vrut să mergi să-L vezi și să-L auzi, chiar dacă aceasta ar fi însemnat să parcurgi un drum lung?

LUNI

2 Ucenicii lui Isus au rămas în Ierusalim până după săptămâna Paștelui. Iar când ei și alți prieteni ai lui Isus s-au întors acasă, au dus vestea că Isus era viu și că urma să Se întâlnească cu ei în Galileea. Cel puțin 500 de oameni au venit din multe locuri pentru a-L vedea și auzi pe Isus la acea întâlnire. Ani mai târziu, apostolul Pavel a relatat acest lucru într-una dintre scrisorile pe care le-a scris. **1 Corinteni 15:6.**

Oamenii au venit din locuri diferite astfel încât dușmanii să nu-i observe. S-au adunat în grupuri mici, iar ucenicii lui Isus s-au dus de la un grup la altul, spunându-le despre învierea lui Isus. Unii dintre oameni nu-L văzuseră niciodată pe Isus,

dar cu toții ascultau cu interes.

Toma a spus despre cum se hotărâse el să nu creadă că Isus era viu dacă nu vedea urmele rănilor Lui și dacă nu punea mâna pe ele. El a povestit despre cum Isus a apărut pe neașteptate în camera unde erau el și ceilalți ucenici și ce a spus și a făcut Isus. Și Toma a spus că nu se mai îndoia. El știa că Isus era în viață.

Ucenicii au povestit de asemenea cum Isus le-a arătat din Scripturi că El era adevăratul Mesia, că El era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu care a venit în lumea noastră să ne mântuiască. Ce trist că preoții și conducătorii nu L-au acceptat!

Apoi, deodată, în timp ce oamenii îi ascultau pe ucenici, Isus a apărut chiar acolo cu ei. Ce a spus El? **Matei 28:18.**

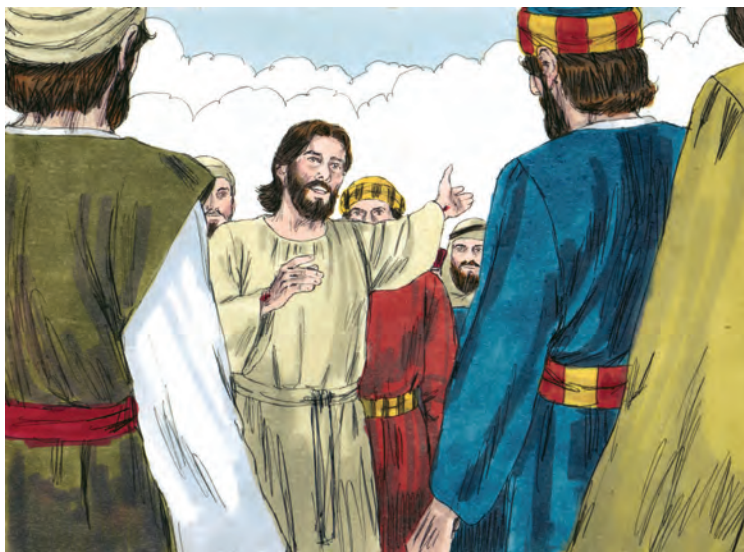
 GÂNDEȘTE-TE: *Au știut mulți dintre oameni că Isus era puternic? Spune câteva dintre miracolele făcute de Isus care I-au arătat puterea.*

MARȚI

3 Isus era pe munte vorbind multor oameni. Îți mai aduci aminte ce a spus când a apărut pe neașteptate? **Matei 28:18.**

Toată puterea! Toată autoritatea! Toate Îi aparțineau lui Isus. Ce minunat! Oamenii și-au dat seama mai mult ca oricând înainte că Isus era cu adevărat Dumnezeu, la fel cum era și om. El le-a spus deja ucenicilor Săi speciali că, după ce Se va înălța la cer, ei trebuiau să spună vestea cea bună pretutindeni, că El era adevăratul Mesia. Iar acum, că înțeleseseră mai mult despre însemnătatea vieții și a morții Sale, erau nerăbdători să spună și altora. **Luca 24:46-49.**

Isus dovedise că era posibil să asculți de Cele Zece

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Porunci. El a fost cu adevărat om, dar nu le-a călcat niciodată. El a dovedit că atunci când Îl lășăm să ne ajute, la fel cum Tatăl Lui cere să-L-a ajutat, și noi putem să ascultăm de Legea lui Dumnezeu.

Isus a murit în locul nostru, pentru ca noi să nu trebuiască să fim morți pentru veșnicie. Iar acum, dacă noi Îl lășăm să locuiască în

noi, în curând vom trăi împreună cu El pentru veșnicie. Ce minunat! Cât de mult ne iubește Dumnezeu!

„Evanghelia” înseamnă „vestea bună”. La întâlnirea din Galileea, Isus le-a spus oamenilor că trebuiau să spună această veste bună tuturor, peste tot în lume.

Matei 24:14.

 GÂNDEȘTE-TE: *Avem și noi aceeași veste bună de spus oamenilor? Spune câteva modalități prin care tu, familia ta și biserica ta împărtășiți vestea cea bună.*

MIERCURI

4 La patruzeci de zile după învierea lui Isus, El și ucenicii Lui erau din nou în Ierusalim. Ucenicii nu știau că aceasta era chiar ultima dată în care Isus mai era cu ei. Dacă ai fi fost acolo, i-ai fi văzut pe cei unsprezece ucenici urmându-L pe Isus prin una din

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

porțile Ierusalimului. Oamenii aveau privirea ațintită asupra lor pentru că știau că Isus fusese crucificat.

În timp ce mergeau împreună, Isus le amintea ucenicilor multe lucruri importante pe care li le spusese deja. Când au ajuns la grădina Ghetsimani, Isus S-a oprit pentru o vreme. El le-a repetat aceleași lucruri spuse în seara în care toți au fugit și L-au părăsit. Nu i-a certat. Și, în timp ce vorbea, ucenicii ascultau cu atenție fiecare cuvânt. Multe, multe amintiri le treceau prin minte. **Faptele apostolilor 1:1-3.**

Nu după mult timp, micul grup s-a oprit într-un loc pe Muntele Măslinilor, unde Isus fusese de multe ori înainte. Era aproape de micul sătuc Betania, unde locuiau Maria, Marta și Lazăr. Părea că o lumină specială strălucea pe fața lui Isus în timp ce le vorbea plin de iubire acestor ucenici speciali.

Isus a vrut ca ucenicii Săi să știe că nu vor fi lăsați singuri după ce El va pleca. El le-a promis că le va trimite un ajutor special, pe Duhul Sfânt, pentru a fi cu ei. **Versetul 8.**

GÂNDEȘTE-TE: *A avea Duhul Sfânt cu noi tot timpul e ca și cum L-am avea pe Isus cu noi tot timpul. Isus este cu noi prin Duhul Sfânt. Noi nu suntem niciodată singuri.*

JOI

5 Isus vorbea cu ucenicii Săi pe Muntele Măslinilor. Apoi Și-a întins mâinile să-i binecuvânteze și, în timp ce făcea aceasta, a început încet să Se înalțe la cer. Isus îi părăsea. El Se întorcea la cer chiar atunci. Oh, cu ce atenție priveau ei! Voiau să-L vadă cât mai mult timp posibil. Apoi, un nor strălucitor de îngeri L-a înconjurat și nu au mai putut să-L vadă. **Luca 24:50,51; Faptele apostolilor 1:9.**

În timp ce Isus dispărea în norul de îngeri, ucenicii au putut să-I audă vocea frumoasă încă o dată. Cât de profund mișcați trebuie să fi fost în timp ce-I ascultau cuvintele: „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” **Matei 28:20.**

Totul trebuie să le fi părut ca un vis. Dar nu era un vis, era real. Isus nu mai era. Se dusesse înapoi în cer, așa cum a spus că va face.

Apoi, în timp ce ucenicii mai aveau ochii ațintiți în sus, au auzit voci minunate care le vorbeau. Repede s-au uitat în jur și au văzut doi bărbați îmbrăcați în haine albe. Erau chiar îngeri. Ce le-au spus ucenicilor? **Faptele apostolilor 1:10:11.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ce fel de simțăminte crezi că au avut ucenicii în timp ce se întorceau în Ierusalim fără Isus?*

VINERI

6 Isus tocmai ce plecase în ceruri. Dar doi dintre îngerii din norul luminos în care Isus a intrat le-au reamintit ucenicilor că Isus Se va întoarce. „Acest Isus”, au spus îngerii. Era adevărat că Isus S-a dus înapoi în cer, dar El era încă om. Era același Isus minunat care a fost cu ei. El a mâncat cu ei, I-a fost foame și a fost obosit, i-a ajutat de atâtea ori. Isus – exact același Isus – urma să Se întoarcă într-o zi.

În timp ce ucenicii se întorceau în Ierusalim, poate și-au amintit de făgăduința lui Isus din **Ioan 14:1-3.**

Când oamenii i-au văzut pe ucenici în Ierusalim fără Isus, erau siguri că aceștia trebuiau să fie triști. În schimb, fețele lor arătau că erau fericiți. Ei știau că Isus Își va ține promisiunea de a Se întoarce.

Isus le-a spus ucenicilor să aștepte în Ierusalim până va

veni Duhul Sfânt, așa cum le-a promis. Ei s-au întors în camera de sus, unde au luat parte la Sfânta Cină cu Isus. Dar ei nu doar stăteau și așteptau pogorârea Duhului Sfânt. Ce făceau ei în timp ce așteptau? **Luca 24:49; Faptele apostolilor 1:12-14.**

GÂNDEȘTE-TE: *Așteptăm și noi revenirea lui Isus? Avem noi încă Duhul Sfânt promis de Isus? Săptămâna viitoare vom afla cum au putut fi ucenicii siguri că Duhul Sfânt era cu ei.*

Studiu suplimentar: Matei 28:16-20; Marcu 16:14-20; Luca 24:44-53; Faptele apostolilor 1:1-11; *Viața lui Isus*, pp. 818–835; *Faptele apostolilor*, pp. 25–34.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

Rajah trece printr-o operație

De Elsie Lewis Rawson

Să fie afară în lumea mare și largă era o experiență nouă pentru Rajah. Era așa de multă gălăgie și confuzie. Băieții strigau și băteau din palme. Animale ciudate dădeau târcoale și păsări mai mari ca el zburau către el agitându-se teribil.

Lui Rajah nu-i plăcea lumea aceasta. A hotărât că nu era chiar așa de rău în casa lui din sticlă. Se gândea la copiii veseli care se jucau cu el acolo.

Sărea din copac în copac, sperând să găsească o nouă casă, dar nu a găsit. Privea cum soarele cobora în marea de nisip fierbinte. Umbrele nopții se conturau. Lui Rajah îi era foame. Țipătul bufniței îl speria. Acesta nu era locul potrivit pentru un pui de pasăre care fusese crescut cu grijă într-o casă de sticlă.

Ceva din interiorul lui îl avertiza să caute adăpost. Fără să mai aștepte mult, a zburat înapoi spre spital – singurul loc sigur pe care îl știa.

Doctorița a fost încântată când și-a văzut micul prieten intrând în zbor prin fereastră. Rajah era bucuros peste măsură. El a zburat țănoș prin cameră ca și cum locul i-ar fi aparținut. Iubea toate aceste unghere familiare. Aici era în siguranță. În curând a fost așezat în cușca care urma să-i fie casă pentru multe zile.

Cușca lui Rajah era atârnată de tavanul verandei, chiar la intrarea în cabinetul doctoriței. El era profund interesat de tot ce se întâmpla la spital. De ce plâneau acei bebeluși mici? De ce tușeau bătrânul și bătrânica atât de tare? De ce râdeau băieții și fetele la poznele sale? Ce însemna când băieții și fetele spuneau: „Salaam, Rajah”? Ce limbă ciudată încercau aceștia să-l învețe. Acestea și multe alte întrebări îi treceau prin minte.

A fost o zi specială pentru Rajah când a descoperit că poate să spună „Salaam, băieți”. În curând a putut să spună mai multe cuvinte în limba tamil. Limba tamil e foarte grea, atât de vorbit, cât și de scris. Parcă cel care o vorbește are gura plină de pietricele. Dar Rajah a continuat să încerce până când a putut spune multe cuvinte. Apoi a învățat să copieze plânsul bebelușilor, tușitul bărbaților și al femeilor și râsul fericit al băieților și al fetelor. Se distra pe cinste.

La câteva zile de la aventura lui Rajah prin lume, el a fost luat de o asistentă și dus în cabinetul privat al doctoriței, iar acolo a fost pus pe masă. A privit la obiectele de pe masă și s-a cutremurat de frică. Înaintea lui erau așezate un cuțit strălucitor și o foarfecă.

„Oh, ce am făcut ca să merit asta?” se întreba el.

Doctorița l-a luat în mână și a încercat să-i potolească frica. Foarte blând, aceasta i-a deschis gura și, înainte să aibă timp să protesteze, doctorița a tăiat micul cordon de sub limba lui. Bineînțeles că aceasta nu a durut, dar lui Rajah nu i-a plăcut deloc.

Imediat după aceea, și frumoasele sale aripi i-au fost tunse. Apoi a fost luat și pus cu grijă în cușca sa.

Rajah era supărat, foarte supărat. A traversat cușca până într-un colț, și-a ascuns capul sub pene și a refuzat să fie mângâiat. Oricât au încercat, băieții și fetele nu au reușit să scoată niciun sunet de la el pentru tot restul zilei.

În dimineața următoare, s-a trezit devreme, ca de obicei. Fiind un imitator înăscut, nu s-a putut abține să nu răspundă mulțimii vesele de băieți și fete adunate în jurul coliviei sale.

Câteva zile mai târziu, spre surprinderea sa, ușa coliviei sale s-a deschis larg. Era o pasăre liberă. Era liber să plece și să se întoarcă după cum voia. Și-a petrecut ziua defilând înăuntru și afară din colivia sa în timp ce copiii stăteau alături și țiپau de bucurie.

Dar Rajah avea să facă o mare descoperire. A descoperit, spre surprinderea sa, că acum putea să spună cu ușurință multe dintre cele mai grele cuvinte în limba tamil. El le-a repetat din nou și din nou până când le-a învățat.

Totuși, îmi pare rău să spun că Rajah a devenit foarte mândru că putea să vorbească. Mai târziu, această mândrie avea să-i creeze lui Rajah multe probleme.

(Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #30_23 iulie

Revărsarea Duhului Sfânt

DUMINICĂ

1 Timp de trei ani și jumătate, ucenicii au fost cu Isus. Ei au umblat cu El, au lucrat cu El, l-au ascultat predicile minunate și l-au privit cum a vindecat bolnavi și a scos demoni.

Când le-a fost frică în furtună, Isus i-a salvat oprind valurile prin cuvântul Său. „Taci! Fără gură!” a zis El, și imediat valurile s-au oprit din mugit, norii negri s-au împrăștiat și s-a făcut o liniște mare. **Marcu 4:39.**

În timpul altei furtuni, Isus nu avea o barcă. De aceea a mers pe valurile mari chiar până la locul unde ucenicii se chinuiau în barca lor. În acea ocazie, Isus l-a ajutat pe Petru să meargă pe apă. Apoi, când credința lui s-a clătinat și el era aproape să se înece, Isus l-a salvat și au mers împreună spre corabie.

Când doi îndrăciți s-au năpustit asupra lor ca niște animale sălbatice, ucenicii au fugit îngroziți, dar Isus doar și-a ridicat mâna, și oamenii nu s-au putut apropia mai mult. Stăteau neajutorați în fața Lui. Dar, cu toate că erau foarte înfuriați, ei erau incapabili să facă încă un pas. Apoi Isus i-a vindecat pe acești oameni periculoși, și ei au devenit calmi și liniștiți.

Da, zi și noapte Isus a fost cu ucenicii – învățându-i, călăuzindu-i, mângâindu-i și protejându-i. Zi după zi ei au simțit dragostea lui Isus pentru ei și în fiecare zi Îl iubeau și se încredeau în El tot mai mult.

Dar acum Isus S-a întors în cer și, cu toate că le-a spus că nu puteau merge cu El de data aceasta, ei erau fericiți. **Luca 24:50-53.**

TEXT DE MEMORAT:

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”
Faptele apostolilor 2:38

De ce? Pe cine le-a promis că li-l va trimite pentru a fi cu ei tot timpul?

GÂNDEȘTE-TE: *Să spunem că tu ai fi fost unul dintre ucenici în acea zi când Isus S-a înălțat la cer. De ce ai fi fost tu fericit?*

LUNI

2 După ce Isus a murit, ucenicii erau siguri că nu-L vor mai vedea niciodată. Dar când au știut că Isus era cu adevărat iarăși viu, totul s-a schimbat. Chiar dacă Isus S-a înălțat la cer, El a promis că Se va întoarce.

Când ucenicii s-au întors în Ierusalim, oamenii au putut să vadă că Isus nu era cu ei. Dar ucenicii nu arătau triști; ei arătau bucuroși. Aceasta părea foarte ciudat. Oamenii nu știau că Isus a promis că Se va întoarce. Ei nu știau că El a promis că le va

trimite un Ajutor minunat, care va putea fi cu ei tot timpul. **Ioan 14:16,17.**

Isus a devenit om. El va fi pentru totdeauna un om, tot așa cum este Dumnezeu. Trupul Lui uman nu putea fi cu fiecare persoană, dar El putea fi cu fiecare persoană prin Ajutorul Lui, Duhul Sfânt. Ucenicii lui Isus nu vor fi niciodată singuri. Ce minunat! **Ioan 16:7.**

Cât timp Isus a fost pe acest pământ, cei care Îl urmau și-ar fi dorit ca El să fie cu ei tot timpul. Dar curând urmașii Lui aveau să fie peste tot în lume, iar pentru că Isus este și om, El nu putea fi peste tot în lume, cu fiecare dintre ei tot timpul. Dar Duhul Sfânt putea fi cu fiecare dintre ei tot timpul. Doar cu Duhul Sfânt în noi putem să ascultăm de Isus și să fim ajutoarele Lui. **Ezechiel 36:27.**

Unde le-a spus Isus ucenicilor să aștepte ca Duhul Sfânt să le dea puterea Lui specială? **Luca 24:49.**

GÂNDEȘTE-TE: *S-a asigurat Isus ca noi să nu fim niciodată singuri?*

Cum?

MARȚI

Ucenicii s-au dus în aceeași cameră în care au luat Sfânta Cină înainte ca Isus să moară. Era aceeași cameră în care s-au ascuns după ce Isus a fost crucificat, deoarece le era frică de preoții și conducătorii nemiloși. Și era aceeași cameră unde Isus i-a vizitat în ziua în care a înviat. Acum, unul dintre ei lipsea: Iuda Iscariote-anul. **Faptele apostolilor 1:12-14.**

În timp ce așteptau ca Isus să le dea puterea specială prin Duhul Sfânt, ucenicii se gândeau la minunile făcute de Isus și la cuvintele spuse de El. Cât de mult și-ar fi dorit să fi ascultat mai cu atenție! Cum le-ar fi plăcut să-L fi crezut când le-a spus despre Împărăția lui Dumnezeu și despre ce Rege era El!

De asemenea, ucenicii și-au amintit cât de trist a fost Isus când s-au certat între ei. Și-au adus aminte cât de geloși fuseseră unul pe altul. Acum L-au rugat pe Isus să-i ierte și fiecare și-a cerut iertare de la ceilalți. Ucenicii doreau ca inimile lor să fie curate astfel încât să poată locui Duhul Sfânt în ei.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: *Își dorește Isus ca noi să ne iubim unii pe alții precum au făcut ucenicii?*

MIERCURI

Ucenicii așteptau ca Duhul Sfânt să Se reverse asupra lor cu putere specială, încât să poată fi buni misionari pentru Isus. **Faptele apostolilor 1:14.**

Acum erau într-un cuget, ceea ce însemna că ucenicii nu se mai certau. Nu mai erau egoiști. Ei și-au mărturisit greșelile făcute și se iubeau cu adevărat unul pe altul. Erau încă în camera de sus, așteptând ca Isus să le dea puterea specială de a lucra pentru El. Ziua Cincizecimii a fost ziua pe care Isus a ales-o pentru a le da acea putere specială. Mulți oameni din toată lumea erau în acea zi în Ierusalim și, bineînțeles, ei vorbeau limbi diferite. **Faptele apostolilor 2:1,5.**

Dintr-odată, pe când ucenicii se gândeau și se rugau, au auzit un sunet ca vâjăitul unui vânt. Vântul era așa de puternic încât întreaga casă s-a cutremurat. Apoi ceva ce arăta ca niște limbi de foc s-a așezat pe capul fiecărui ucenic. **Versetele 2,3.**

Imediat, Duhul Sfânt le-a dat ucenicilor puterea specială promisă de Isus. Acum erau pregătiți

să spună fiecăruia despre Isus în limba lui. **Versetul 4.**

Oamenilor nu le venea să creadă ce se întâmpla. Ei știau că ucenicii nu învățaseră niciodată să vorbească acele limbi diferite, dar ei le vorbeau perfect. „Oamenii aceștia sunt din Galileea”, își spuneau ei unul altuia. „Cum de pot vorbi atât de multe limbi, așa perfect? Ei nu au luat lecții ca să învețe.” **Versetele 6-8.**

GÂNDEȘTE-TE: *Numără câte limbi diferite puteau ucenicii să vorbească. Versetele 9-11. Unii copii pot vorbi mai mult de o limbă. Tu câte limbi poți vorbi? Îți folosești tu cuvintele pentru a-i ajuta pe alții să-L cunoască pe Isus?*

JOI

Ucenicii vorbeau unei mulțimi de oameni despre Isus și, indiferent ce limbă vorbeau oamenii din mulțime, fiecare persoană putea să înțeleagă. Isus le-a trimis ucenicilor Duhul Sfânt pentru a le da o putere specială, iar oamenii erau mirați. „Ce se întâmplă?” se minunau ei. „De ce, dintr-odată, ucenicii pot vorbi alte limbi?” **Faptele apostolilor 2:11,12.**

Era minunat. Dacă ai vrea să-i spui unui evreu

despre Isus și dintr-odată ai putea vorbi cu acea persoană în evreiește, nu ar fi aceasta un miracol minunat?

Crezi că lui Satana îi plăcea ce se întâmpla? Oh, nu. El a luat câțiva oameni din mulțime să-și bată joc de ucenici. Ei spuneau că ucenicii erau beți. **Versetul 13.**

Îți mai amintești ce laș a fost Petru în acea noapte înainte ca Isus să moară? Dar acum, Petru nu mai era un laș. Duhul Sfânt i-a spus lui Petru ce să răspundă oamenilor care-și băteau joc de ei. Petru le-a spus că ucenicii nu erau beți. El le-a reamintit că Dumnezeu a promis să trimită Duhul Sfânt pentru a-i ajuta pe oameni să învețe despre Isus. **Versetele 14–18.**

Petru le-a spus oamenilor că minunile făcute de Isus au dovedit că El era Fiul lui Dumnezeu. De asemenea, Petru a spus că, deși Isus fusese crucificat, El a înviat și S-a întors la cer. **Versetele 22,32,33.**

GÂNDEȘTE-TE: *Le-a dat Duhul Sfânt putere ucenicilor pentru a-i ajuta pe oameni să învețe despre Isus?*

VINERI

Petru predica plin de curaj unei mulțimi de oameni, iar Duhul Sfânt le vorbea inimilor lor în timp ce ascultau. Părea că oamenii și-au dat seama dintr-odată că ei L-au ucis pe Mesia și se simțeau groaznic. „Ce să facem?” au întrebat ei. Iar Petru le-a spus bucuros. **Faptele apostolilor 2:38.**

Oamenii au înțeles în cele din urmă că Isus, marele Dumnezeu-Creator, a devenit om; iar El a dovedit că, prin puterea lui Dumnezeu, noi putem păzi Cele Zece Porunci.

Timp de trei ani și jumătate, Isus a învățat și ajutat mii de oameni. Dar când El a murit, părea că toată dragostea și grija Lui au fost degeaba. Chiar propriii ucenici au fugit din Ghetsimani și L-au lăsat cu mulțimea.

Dar acum, mulți dintre oamenii care L-au ascultat pe Isus îl ascultau pe Petru în acea zi. Au început să înțeleagă ce le spusese Isus, și multora dintre ei le părea rău că nu crezuseră ceea ce Isus spusese despre Împărăția Sa. Au văzut că gândirea lor fusese greșită. Ei doreau acum să știe cum Îi pot aparține lui Isus și să fie în Împărăția Sa. Câți au fost botezați în acea zi?

Versetul 41.

GÂNDEȘTE-TE: *Isus a promis că înainte de a Se întoarce va fi încă o dată ceva asemănător cu Ziua Cincizecimii. La fel cum Duhul Sfânt ne ajută să ne iubim unii pe alții și să lucrăm împreună, El ne poate da putere așa cum le-a dat ucenicilor în acea zi. Chiar acum, în fiecare zi, mii de oameni sunt botezați. Cum Îl ajuți tu pe Isus?*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 1:12-14; 2; Faptele apostolilor, pp. 35–56.

COLȚUL CU POVEȘTI

Vizitatorii

De Elsie Lewis Rawson

Pentru un timp, totul a decurs bine cu Rajah. El învăța multe lucruri. Putea acum să-i imite pe majoritatea vânzătorilor care strigau întruna ce aveau de vânzare.

Apoi, într-o zi, o umbră s-a abătut asupra vieții lui Rajah. Doctorița nu mai petrecea tot atât de mult timp vorbind cu el ca înainte. A observat că avea altceva în brațe, ceva ce ea iubea și mângâia. El era gelos, foarte gelos. Acest obiect nou i-a luat locul. El a devenit obraznic, morocănos și răutăcios. De fiecare dată când avea ocazia, pasărea supărată o ciupea pe doctoriță de degete sau zbură spre fața acesteia, ciugulind-o puternic. Când mama își lua bebelușul în brațe pentru a-l hrăni, el zbură la ea în poală și încerca să-l piște pe micuț. Dacă nu reușea, prindea haina bebelușului în cioc și încerca să-l tragă jos din brațele doctoriței. Dar, indiferent ce făcea, bebelușul primea mai multă iubire și atenție, iar Rajah primea mai multe muștrări și palme.

Nefericita pasăre stătea acum cu orele într-un colț, îmbufnată. Când era în una din aceste dispoziții, un gând foarte urât îi venea în minte. Și-a pus gândul în practică.

A zburat spre pătuțul unde dormea bebelușul și l-a lovit puternic cu ciocul pe micuț. Săracul bebeluș a țipat speriat. Și Rajah era speriat de asemenea. A zburat într-un colț, și-a ascuns capul în pene și a așteptat să vadă ce se întâmplă.

Doctorița a fost foarte supărată când a văzut ce a făcut Rajah. La început a crezut că acțiunile sale erau nevinovate și inofensive; dar acum a realizat că el era așa de gelos încât era periculos să-l lase în cameră cu bebelușul.

Rajah a fost închis imediat în colivie și i s-a spus că trebuia să stea acolo până când va învăța să se comporte.

Într-o zi, doctorița ne-a trimis o scrisoare în care ne cerea mie și soțului să mergem la ea acasă. Voia să studieze acest adevăr pe care noi îl iubim atât de mult. Am ajuns la ea acasă, am bătut la ușă și am așteptat. După un moment, o voce a întrebat în limba tamil:

– Cine este? Ce doriți?

Am spus cine suntem și de ce am venit. Din interiorul casei s-a auzit un râs prostesc, apoi o liniște

de mormânt. Am bătut din nou. Câteva momente mai târziu, vocea a strigat:

– Ce vreți? Plecați de aici!

Eram foarte surprinși și așa fi vrut să plecăm, dar soțul meu a insistat să mai încercăm o dată. De această dată am ciocănit mai tare și mai lung.

– Cine sunteți? Ce vreți? a spus vocea din nou.

Pentru a treia oară ne-am spus numele și scopul vizitei. Au urmat mai multe râsete, accese de tuse și plânsete, apoi liniște.

Eram pe cale să ne întoarcem când ușa s-a deschis și doctorița a apărut în prag. Ea a întrebat dacă am așteptat mult. I-am spus că da. Ea și-a cerut scuze spunând că a fost la etaj cu bebelușul. Am întrebat-o cine a fost cel care ne-a vorbit de trei ori.

– Intrați și vă voi arăta, a răspuns doctorița râzând.

După ce ne-am așezat, Rajah a fost chemat și i s-a zis să spună „Salaam” domnului și doamnei. El a venit și a stat pe dușumea înaintea noastră. Și-a întins aripile larg, și-a umflat penele în timp ce a scos cel mai prietenos cloncănit, iar apoi s-a înclinat până la pământ la picioarele noastre. De trei ori a repetat acest act drăguț, apoi a plecat țanțoș. Eram încântați. Era ca o ființă umană! Apoi doctorița ne-a spus ce pasăre inteligentă era. Am fost atât de mirați

în timp ce-l priveam pe Rajah încât aproape am uitat scopul pentru care am venit să o vedem pe doctoriță. (Va urma)

© J.M. Garg: License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Line Art: From Rajah, Lester Quade

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #31_30 iulie

Omul care Nu putea merge

DUMINICĂ

1 Era un om care nu a putut niciodată să meargă. Ceva nu era în regulă cu gleznelor sale. Când fusese mic, nu putuse să alerge și să se joace ca ceilalți copii. Și chiar și când avea peste patruzeci de ani, tot nu putea merge.

Cum crezi că s-a simțit ologul când a auzit despre Isus și minunile extraordinare pe care Isus le făcuse pentru oameni? Cum te-ai fi simțit tu? Bineînțeles, omul și-ar fi dorit din toată inima să îl vadă pe Isus și să îl roage să-i vindece gleznelor. Dar Isus era departe de unde locuia omul acesta.

Ologul i-a rugat pe prietenii lui să îl ducă la poarta templului din Ierusalim. El spera să-l vadă acolo pe Isus. Dar după ce prietenii lui l-au dus la templu, el a aflat că oameni nemiloși L-au omorât pe Isus. Cât de dezamăgit trebuie să fi fost!

În fiecare zi, prietenii ologului îl cărau la poarta templului numită „Frumoasă”. El stătea acolo toată ziua, cerșind. În timp ce oamenii treceau, unii dintre ei îi dădeau bani, astfel încât prietenii lui să-i cumpere mâncare.

Când sosea timpul rugăciunii de după-amiază la templu, mulți oameni treceau prin poarta unde stătea

TEXT DE MEMORAT:

„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.” Iacov 5:15

ologul. Într-o zi, Petru și Ioan au trecut prin acea poartă. **Faptele apostolilor 3:1.**

Înainte să meargă la templu, Petru și Ioan s-au rugat pentru o ocazie de a le vorbi oamenilor despre Isus. Și știau că aveau nevoie de puterea pe care doar Duhul Sfânt le-o putea da. Pe când treceau prin poarta numită „Frumoasă”, l-au văzut pe săracul olog care stătea și cerșea. **Versetul 2.**

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Petru și Ioan s-au grăbit să treacă pe lângă om? De ce da sau de ce nu?

LUNI

2 În drumul lor spre a se ruga la templu, pe cine au văzut Petru și Ioan stând la poartă? **Faptele apostolilor 3:2.**

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Ologul și-a întins mâna înaintea lui Petru și a lui Ioan, la fel cum făcea și înaintea altora care treceau pe acolo. **Versetul 3.**

Petru și Ioan s-au oprit. Le-a fost milă de olog, dar nu aveau niciun ban ca să-i dea. Apoi Duhul Sfânt l-a ajutat pe Petru să se gândească la ceva care era mult mai bun decât banii. Ce a spus el pentru a-i atrage atenția omului? **Versetul 4.**

Omul s-a uitat la Petru și la Ioan. El se gândea că îi vor da bani. **Versetul 5.**

Când Petru a spus că nu avea bani, omul a fost dezamăgit. Dar ceea ce Petru a spus mai apoi i-a dat din nou speranță. **Versetul 6.**

„În numele lui Isus”, a spus Petru. Săracul om crezuse că era prea târziu ca Isus să-l mai ajute. I s-a spus că Isus murise. Dar când a auzit ce a spus Petru, a fost entuziasmat.

Petru și-a întins mâna, iar ologul s-a prins de ea. Apoi omul s-a ridicat pentru prima dată în viața lui. Gleznele lui erau puternice. Era vindecat. **Versetul 7.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Ai fi făcut și tu ceea ce a făcut după aceea omul acesta?* **Versetul 8.**

MARȚI

3 Oamenii priveau cum omul care fusese schilod toată viața lui acum intra în templu. Ei știau că el era ologul care cerșise în fiecare zi la poartă. Dar acum el umbla, sărea și Îl lăuda pe Dumnezeu. **Faptele apostolilor 3:9,10.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Nu a durat mult până s-a adunat o mulțime. Omul era atât de recunoscător, încât se ținea după Petru și Ioan. **Versetul 11.**

Petru a văzut că oamenii credeau despre el și despre Ioan că ei au făcut minunea. Așa că Petru le-a spus că omul nu fusese vindecat de vreo putere pe care ei o aveau. Au spus că Isus era Cel care îl vindecase pe olog.

„Nu vă uitați la Ioan și la mine ca și cum noi l-am fi vindecat pe omul acesta”, a spus Petru. „Noi nu avem putere să facem aceasta.” **Versetul 12.**

Chiar atunci și acolo, Petru a mai ținut o predică. El a spus că Dumnezeu L-a trimis pe Isus în lumea noastră, dar oamenii au refuzat să creadă că Isus era marele Mesia. Ei chiar au ales să-i

salveze viața lui Barnaba, care era un hoț și un ucigaș, în loc să-L aleagă pe Isus. Ei L-au crucificat de fapt pe Mesia. Dar Petru le-a spus că Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți. Și prin puterea lui Isus, acel om fusese vindecat. **Versetele 13–16.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Ar fi fost ușor să-i faci pe oameni să creadă că puterea cu care fusese vindecat ologul venea de la Petru și Ioan? De ce nu i-au lăsat ei pe oameni să creadă asta?*

MIERCURI

4 Petru era bucuros să le vorbească oamenilor de la templu despre Isus. Iar Duhul Sfânt le vorbea inimilor lor. Mulți dintre ei și-au amintit lucrurile pe care Isus le-a spus și le-a făcut. Iar acum, ei puteau să vadă că Isus a fost într-adevăr Fiul lui Dumnezeu.

Mulți nu au crezut în Isus deoarece fuseseră învățați să se încreadă în orice le spuneau preoții și conducătorii. Chiar și ucenicii au crezut că Mesia îi va alunga pe dușmani. Ei nu știau că adevăratul dușman era Satana. Ce le-a spus Petru? **Faptele apostolilor 3:17.**

În timp ce îl ascultau pe Petru în acea zi, mulți și-au dat seama în cele din urmă că ei ascultaseră de Satana. Și ei au ales să creadă și să se încreadă în Isus de atunci încolo. Ce le-a spus Petru că ar trebui să facă? **Versetul 19.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Atunci când Isus a venit în lumea noastră, știau majoritatea oamenilor despre Dumnezeu și despre dragostea Sa pentru ei? Nu. Dar erau mulți oameni religioși care aflaseră despre Dumnezeu? Da. Și Dumnezeu dorea ca ei să spună întregii lumi despre dragostea Sa pentru oameni. Dar Îl iubeau ei cu adevărat pe Dumnezeu? Țineau ei cu adevărat Cele Zece Porunci? Nu. Ei chiar L-au omorât pe Isus, Fiul lui Dumnezeu. Crezi că Dumnezeu încă îi iubea, chiar dacă au făcut un lucru așa de îngrozitor?*

JOI

5 În acea zi la templu, Petru le-a spus oamenilor că Dumnezeu îi iubea, chiar dacă L-au omorât pe Isus. El încă Își

dorea ca ei să le spună altora despre El. Dar pentru a face aceasta, ei trebuiau să creadă că Isus era Mesia, care venise să ne salveze. Și ar fi trebuit să se încreadă în Isus pentru puterea de a ține cu adevărat Cele Zece Porunci.

Faptele apostolilor 3:25,26.

Cineva trebuie să se fi grăbit să le spună preoților și conducătorilor că ologul fusese vindecat și că Petru spunea că Isus a fost înviat din morți. Preoții au spus că ucenicii furaseră trupul lui Isus din mormânt și că El nu înviase din morți. **Matei 28:11-15.**

Când acei preoți au auzit că ologul fusese vindecat prin credința în Isus, cum crezi că s-au simțit ei? Erau furioși, dar le era și frică. Ei știau că Isus fusese adus la viață. Știau că Isus înviase. Știau că doar puterea lui Isus ar fi reușit să-l vindece pe olog. Dar, în loc să recunoască că greșiseră, s-au încăpățânat și mai tare. Ce au făcut ei?

Faptele apostolilor 4:1-3.

Cât de trist! Isus îi iubea pe acei oameni răi. Ei le oferea atâtea șanse să se schimbe. Dar Isus nu forțază pe nimeni să-L iubească.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

 GÂNDEȘTE-TE: Satana încerca orice modalitate posibilă să-i împiedice pe oameni să-L urmeze pe Isus. Dar a putut el să-i oprească pe oameni să-L alegească? Nu. Tot mai mulți oameni alegeau să-L iubească, să se încreadă și să asculte de Isus. **Versetul 4.**

VINERI

6 Petru și Ioan au stat în închisoare toată noaptea, iar în dimineața următoare ofițerii i-au luat în sala de judecată a marelui-preot. În curând stăteau în fața multor oameni importanți. Care a fost prima întrebare pe care i-au pus-o lui Petru și lui Ioan?

Faptele apostolilor 4:5-7.

Ei se aflau în aceeași sală de judecată unde Isus a fost interogată de aceiași preoți cu câteva săptămâni înainte. În același loc s-a întâmplat ca Petru să fie atât de laș, că a spus de trei ori că nu-L cunoaște pe Isus. Dar Petru nu mai era un laș. Citește curajosul lui răspuns la întrebarea preotului.

Versetele 8–12.

Acestor preoți și conducători cu greu le venea să creadă cu

câtă putere vorbeau Petru și Ioan. Ucenicii erau așa de săraci încât nu avuseseră niciodată parte de o educație deosebită. Deci, conducătorii știau că Isus îi ajuta să vorbească cu atâta curaj. **Versetul 13.**

Ologul stătea acolo ca dovadă că ceea ce spunea Petru era adevărat. Conducătorii s-au sfătuit între ei și le-au spus lui Petru și lui Ioan că nu mai aveau voie să vorbească despre Isus. **Versetele 15–18.**

Au promis ucenicii că îi vor asculta? Ce s-a întâmplat? **Versetele 19–21.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

 GÂNDEȘTE-TE: Au învățat ucenicii că Duhul Sfânt este un Prieten minunat, așa cum a promis Isus că va fi? Cum și-a arătat deja Duhul Sfânt puterea? Cum Își arată Duhul Sfânt puterea în lumea noastră chiar acum?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 3; 4:1-22; Faptele apostolilor, pp. 57–69.

COLȚUL CU POVEȘTI

O casă nouă pentru Rajah

De Elsie Lewis Rawson

Tot timpul mă gândeam și vorbeam despre această pasăre minunată. Bineînțeles, nu mai văzusem așa ceva mai înainte. Folosisem toate cuvintele de uimire pe care le știam; iar când m-am oprit ca să respir, doctorița imediat a râs. Mă ascultase și și-a dat seama că mi-aș fi dorit să pot să-l am pe Rajah.

Cu mândrie în ochi, doctorița ne-a spus povestea lui Rajah. Apoi ne-a spus despre natura lui geloasă și despre acțiunile lui răutăcioase de când s-a născut bebelușul. Și-a exprimat teama pentru viața bebelușului. Nu se mai simțea în siguranță să lase bebelușul singur pentru niciun moment.

– Ai vrea să-l ai pe Rajah? a întrebat ea în timp ce se întorcea spre mine.

Ce mi-ar plăcea să-l am pe Rajah! Caracterul neașteptat al întrebării mi-a adus aminte că, atunci când fusesem mică, întotdeauna visasem că într-o zi voi face o călătorie în Africa și mă voi întoarce cu un frumos papagal vorbitor. Nu fusese tatăl meu acolo? Nu văzuse și auzise el papagalii vorbind? Dar aici eram în India. E adevărat că și în țara aceasta erau mulți papagali; dar niciunul nu mi se păruse potrivit. Majoritatea pălăvrăgelii lor era doar multă prostie. Dar acum, după toți acești ani, visul urma să mi se împlinească. Urma să am un papagal vorbitor.

Cu delicatețe și iubire, Rajah a fost pus în cușca lui și mi-a fost înmănat. Eram așa de încântată încât era să cad peste prag în timp ce mă precipitam să plec, ținând strâns cușca în care se afla prețiosul meu dar.

În scurt timp, Rajah se afla în noua lui casă. Copiii, Betty June și Archie Craig, erau peste măsură de fericiți cu noul lor animal de companie. Mare le-a fost surpriza și încântarea când l-au auzit vorbind. Zile întregi îi găseai așezați lângă cușcă sau stând și ascultându-i râsul, plânsul, tușitul și pălăvrăgeala în limba tamil. De fiecare dată când izbucneau în râs la vreunul din trucerile lui, Rajah râdea și el.

În tot acest timp în care Rajah era preocupat să se dea mare, el mai învăța lucruri noi și auzea sunete noi. Într-un timp scurt, a învățat numele celor doi copii misionari. Dacă îl lăsa singur

© J.M. Garg, License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

câteva minute, el striga: „Archie! Betty!”

Apoi, a adăugat la lista lui de cuvinte noi numele Kimmie, numele câinelui nostru de companie. Atât de perfect a învățat să imite vocea stăpânului încât, atunci când striga: „Kimmie! Kimmie!”, câinele se ridica și alerga în direcția de unde venea vocea doar pentru a fi întâmpinat de un râs prostesc de-al lui Rajah. Rajah a folosit trucul acesta tot timpul cât a trăit cu noi, spre dezgustul lui Kimmie.

„Lilly” și „Georgie” au fost următoarele nume învățate de

inteligenta pasăre. Acestea erau numele celor doi copii ai bonei noastre indiene.

Când copiii erau la școală, Rajah mergea în jurul casei, strigând „Archie! Betty! Lilly! Georgie!” Cutreiera fiecare cameră. Când era sigur că nu erau în casă, îl căuta pe Kimmie și își petrecea timpul necăjind câinele. (Va urma)

Line Art: From *Rajah*, Lester Quade

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #32_6 august

Biserica ÎN creștere

DUMINICĂ

1 Când a fost pe pământ, învățând și vindecând oamenii, Isus a avut doisprezece ucenici. Unul din ei iubea banii mai mult decât Îl iubea pe Isus, și acela a fost Iuda. Dar, la sfârșit, banii nu l-au făcut pe Iuda fericit. El s-a spânzurat în aceeași zi în care Isus a murit.

Acum, câți ucenici speciali au mai rămas? Unsprezece. Dar trebuiau să fie doisprezece lideri în biserica în creștere. Deci, era nevoie de o altă persoană specială pentru a-i lua locul lui Iuda. Acea persoană specială trebuia să fie cineva care a fost împreună cu Isus mult timp și care-L iubea pe Isus cu toată inima.

Isus a dorit ca cei unsprezece ucenici ai Săi să spună altora despre El și să facă minuni prin puterea Sa. De asemenea, ei trebuiau să-i învețe pe alții cum să lucreze pentru El.

Iuda a fost unul dintre ucenicii speciali, iar ceilalți ucenici au crezut că el va fi un ajutor minunat, dar Isus i-a cunoscut inima. Iar acum ucenicii doreau să fie siguri că aleg persoana potrivită pentru a-i lua locul lui Iuda.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

TEXT DE MEMORAT:

„După ce s-au rugat ei, toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.” Faptele apostolilor 4:31

În cele din urmă, ei au ales doi bărbați despre care știau că Îl iubeau pe Isus și că au fost cu El mult timp. Apoi s-au rugat, iar Isus le-a arătat ce persoană era alegerea mai bună. **Faptele apostolilor 1:23-26.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cunoaște Isus ce este în inima noastră? Știe El care este modalitatea cea mai bună de a-I sluji?

LUNI

2 Ucenicii au predicat și au învățat prima dată în Ierusalim, așa cum le-a spus Isus să facă, iar lucrarea lor era binecuvântată cu puterea Duhului Sfânt. Ce minune a făcut Isus prin Petru și Ioan la poarta templului, minune care i-a ajutat pe oameni să afle că Isus trăia și că El era încă cu ucenicii Săi prin Duhul Sfânt? Poți să relatezi întâmplarea? Câți oameni

au ales să creadă în Isus în acea zi? **Faptele apostolilor 4:4.**

Preoții și conducătorii i-au trimis la închisoare pe Petru și pe Ioan, iar a doua zi, i-au avertizat să nu mai predice și să nu mai învețe despre Isus. Au promis Petru și Ioan că vor asculta de ei? **Versetul 23.**

Poți să-ți imaginezi cât de interesată asculta lumea în timp ce Petru și Ioan povesteau tuturor

cele întâmplate? Când au terminat, toată lumea a început să-I mulțumească lui Dumnezeu și să-L laude că Și-a arătat marea putere. Ei s-au rugat ca Dumnezeu să-i ajute să fie curajoși și ca El să continue să facă minuni în numele lui Isus. **Versetele 24,29,30.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cum i-a ajutat puterea Duhului Sfânt pe ucenici să se schimbe din felul în care erau înainte de moartea lui Isus? Vrea El să ne ajute și pe noi să fim curajoși pentru Isus?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: *Îți place felul în care noii credincioși în Isus se purtau unii cu alții? Când Isus este în inimile noastre, suntem noi egoiști? Sau ne luptăm și ne certăm? Spunem lucruri rele unii despre alții? Ne supărăm și ne îmbufnăm când nu putem obține ce ne dorim?*

MIERCURI

Mulțimea care Îl urma pe

4 Isus era diferită de ceilalți oameni. Să ne gândim de ce erau ei așa diferiți. E natural pentru noi să fim drăguți și de ajutor celorlalți tot timpul? Ne vine ușor să fim altruști și să împărțim cu ceilalți tot timpul? Nu, nu ne vine

de la sine să fim așa.

De când a intrat păcatul în lumea noastră, nouă ne este mai ușor să fim egoiști și să facem doar ce ne dorim noi. Și dacă Isus nu este în inima noastră, acest „așa vreau eu” este calea lui Satana. Dacă Isus este în inima noastră, noi putem fi ca El. Dar fără ajutorul lui Isus, noi nu putem fi ca El. Asta pentru că în mod firesc suntem ca Satana. **Romani 8:7.**

Oamenii care-L urmau pe Isus se purtau ca Isus, pentru că Isus era în inimile lor. Și toată lumea putea vedea diferența în felul în care ei se purtau după ce au început să-L urmeze pe Isus.

MARȚI

Ucenicii se rugau la Dumnezeu să-i ajute să învețe pe oameni cu îndrăzneală despre Isus. **3** Cum le-a făcut Dumnezeu cunoscut prin cele întâmplare că le-a ascultat rugăciunea?

Ce cuvânt din text ne arată câți dintre acei oameni au fost umpluți cu Duhul Sfânt?

În acea zi, când Duhul lui Dumnezeu a umplut din nou inimile ucenicilor, El a umplut de asemenea și inimile miilor de oameni care au ales să-L urmeze pe Isus. Poți să enumeri trei lucruri care s-au întâmplat pentru că acei oameni Îl aveau pe Isus în inimile lor?

Versetul 32.

În primul rând, oamenii „erau o inimă și un suflet”. Erau de acord unii cu alții ca și cum ar fi fost o singură persoană, cu o singură minte. Nu se certau unii cu alții.

În al doilea rând, toți credincioșii știau că tot ce aveau era un dar de la Dumnezeu. El este Proprietarul de drept a tot ce este pe pământ. Dar ai auzit copii spunând: „Asta e a mea. Dă-mi-o!” și apoi și le smulg din mână unii de la alții? A făcut și Isus așa când a fost copil?

În al treilea rând, totul „de obște” înseamnă că ei împărțeau tot ce aveau cu cei care aveau nevoie.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

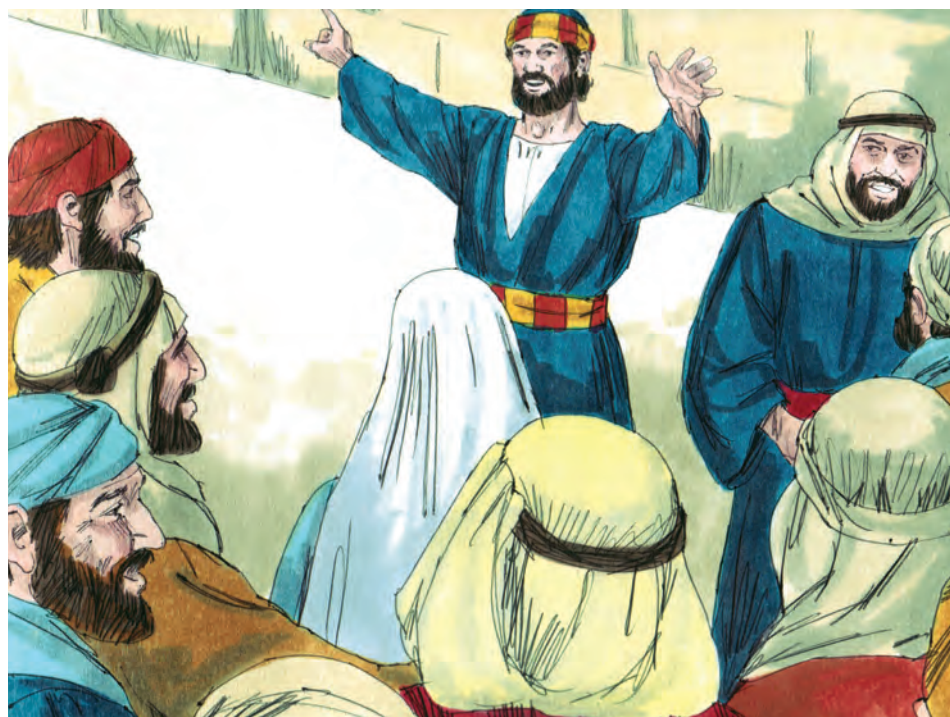
Gândește-te la cât de diferiți erau oamenii care alegeau să-I aparțină lui Isus. Erau oameni bogați și oameni săraci, oameni bătrâni și oameni tineri, copii și părinți. Erau oameni care au mers la școală și unii care nu au fost niciodată la școală. Erau și unii preoți și chiar oameni importanți, precum Nicodim și Iosif. Ei erau bărbații care s-au îngrijit de trupul prețios al lui Isus după ce a murit pe cruce. Acum ei erau printre cei mulți care Îl urmau pe Isus.

GÂNDEȘTE-TE: Pot să spună oamenii dacă noi suntem asemenea lui Isus? Cum ne vom purta noi?

JOI

5 Când a fost pe pământ, Isus a plantat semințele adevărului în mintea a mii de oameni. Acești oameni știau acum că învățătorii lor nu le-au spus adevărul. Ei știau acum că Isus era marele Mesia pe care L-au așteptat atât de multă vreme. Isus a fost Cel care a venit în lumea noastră să trăiască și să moară pentru noi.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Isus Și-a ținut promisiunea că Duhul Sfânt va da putere specială pentru a-i ajuta pe ucenicii Săi să spună altora despre El. Și Duhul Sfânt ajuta mii de oameni să înțeleagă adevărul despre Împărăția lui Dumnezeu și cum să devină asemenea lui Isus.

Preoții și conducătorii au fost siguri că oamenii vor uita despre Isus după moartea Sa. Dar se întâmpla lucrul acesta? Nu. Chiar dacă preoții și conducătorii au încercat, nu au putut să-i oprească pe ucenici să vorbească despre Isus. Și tot mai mulți oameni alegeau

să-L iubească, să se încreadă și să asculte de Isus. Duhul Sfânt îi ajuta pe ucenici să fie curajoși și să predice cu îndrăzneală; nu le mai era frică. **Faptele apostolilor 4:33.**

GÂNDEȘTE-TE: Îi ajută Duhul Sfânt și acum pe oameni de peste tot din lume să afle despre Isus? Ce faci tu pentru a ajuta?

VINERI

6 Ți-a spus cineva vreodată că deși sunt milioane de frunze în copaci și tufișuri, fiecare frunză, chiar și din același copac, este diferită de alte frunze? Și ai învățat că nu există doi fulgi de zăpadă exact la fel?

Cunoști vreun alt copil care să fie exact ca tine? Noi știm că sunt unele perechi de gemeni care seamănă atât de mult încât este greu să-i deosebești. Dar mamele lor pot găsi întotdeauna căi pentru a ști care este care. Nu există doi oameni în întreaga lume care să fie exact la fel. Deci, fiecare persoană este specială. Tu ești special. Și eu sunt special.

Isus nu a vrut ca oamenii să fie toți la fel. Deci, fiecare persoană care a trăit vreodată este diferită de oricare altă persoană. E posibil să avem aceeași culoare a ochilor ca altcineva. Poate avem aceeași culoare a pielii sau părul de aceeași culoare. Totuși suntem diferiți de ceilalți în multe feluri.

Se înțeleg întotdeauna bine oamenii care sunt diferiți unul de altul? De multe ori, ei nu gândesc la fel. Poate nu le place aceeași mâncare. Sau poate nu le place să facă aceleași lucruri. Și pentru că suntem din fire egoiști, am putea crede că celorlalți ar trebui să le placă ce ne place nouă și să dorească să facă ce vrem noi să facem.

Când Isus este în inimile noastre prin Duhul Său cel Sfânt, noi învățăm să ne iubim unii pe alții, chiar dacă suntem diferiți unii de alții. **1 Ioan 4:20.** Oamenii care i-au auzit pe ucenici predicând și apoi L-au urmat pe Isus au făcut exact aceasta. Ei s-au ajutat unii pe alții și s-au iubit unii pe alții.

GÂNDEȘTE-TE: Îi plăcea lui Satana ce se întâmpla? Voia el să strice ce făcea Duhul Sfânt?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 1:15-26; 4:23-33; Faptele apostolilor, pp. 9-24; 70,71.

COLȚUL CU POVEȘTI

Rajah învață bunele maniere la masă

De Elsie Lewis Rawson

Mesele lui Rajah erau compuse din verdețuri, salată sau spanac, un amestec de leguminoase măcinate și fructe – orice era de sezon. Îi plăceau în mod special bananele și guavele. Îi mai plăceau și mai multe soiuri de insecte.

O tradiție în India spunea că dacă vrei ca o pasăre să vorbească bine, ar trebui să o hrănești cu chili verde (ardei) în fiecare zi; așa că un chili era întotdeauna agățat în colivia lui Rajah. Indienii mai credeau că în umilul usturoi se află proprietăți medicinale minunate. Este considerat un tratament pentru majoritatea bolilor de păsări și găini, deci o buchiță mică de usturoi se găsea și ea în colivia lui. Bineînțeles, acestea nu făceau ca în colivia lui să miroase prea bine; dar dacă chili îl ajuta să vorbească mai fluent, iar dacă usturoiul ținea la distanță bolile, atunci putea cu siguranță să suporte mirosul.

Rajah era hotărât să stea lângă copii la masă. Acesta nu era cel mai bun plan deoarece el credea că era de datoria lui să ia din tot ce era așezat lângă el. Ceva trebuia să se schimbe. Dacă lui Rajah urma să i se permită să stea la masă, trebuia să învețe să se comporte frumos.

Vechiul scaun de copii, care stătea gol de mult timp, a fost pus între copii. Două farfurii și un mic suport de la setul de ceai pentru păpuși al lui Betty erau acum vasele lui. Rajah era încântat de tot aranjamentul.

De îndată ce gongul anunța ora mesei, pasărea noastră mergea direct la scaunul ei. Dacă vasele erau goale, mergea țănoș la marginea tăvii și, cu o voce cât se poate de poruncitoare, striga: „Pâine! Unt! Cacao!” Această bombăneală continua până când i se aducea mâncarea.

Zi după zi, Rajah bombănea. Ceva trebuia să se schimbe și în privința aceasta. Rajah trebuia să învețe să fie liniștit în timp ce se făcea rugăciunea. Dacă nu, urma să-și mănânce mâncarea împreună cu câinele, în bucătărie.

Copiii erau foarte dornici să-și aibă prietenul cu ei la masă. Ei au încercat să-l ajute să se schimbe. Și noi, cei mai în vârstă, ne-am făcut partea. Nu era pusă nicio mâncare pe masă decât după ce se cerea binecuvântarea. Într-un final, și Rajah a început să priceapă clar ce încercam să-l învățăm. Din acel moment, nu am mai avut necazuri cu el la masă. Cocoțat pe măsuta scaunului de copii, stătea cu capul aplecat

pe o parte. Ochii lui aveau acea privire înțeleaptă și îndrăzneță pe care o au multe din păsările myna. De îndată ce rugăciunea era spusă, el își făcea cunoscute dorințele, strigând tare: „Băiat! Pâine! Unt! Cacao!”

Cum se întâmplă și cu

băieții și fetele mici, Rajah avea lucruri care-i plăceau și care nu. Un lucru care nu-i plăcea era pâinea uscată. Nu o atingea dacă mai era și altceva de mâncare. Dacă copiii doreau să-l necăjească, îi puneau o bucată de pâine uscată pe farfurie și îi urmăreau acțiunile. Rajah își întorcea capul într-o parte și se uita la pâine. Apoi o lua și o întorcea și pe partea cealaltă. Dacă o găsea uscată pe ambele părți, spunea cu un ton dezgustat: „Băiat! Unt! Unt!” Apoi copiii ungeau un strat gros de unt ca răsplătă pentru inteligența lui.

Rajah avea o slăbiciune pentru anumite insecte. Muștele, lăcustele zemoase și greierii erau mesele lui preferate. El aștepta ori una, ori alta la încheierea fiecărei mese. Archie Craig vâna insecte proaspete cu o plasă și le pune în buzunarul lui, astfel încât să le aibă la el pentru a i le da păsării ca desert.

Dacă dintr-un motiv oarecare insecta nu era pregătită la sfârșitul mesei, Rajah zbura pe umărul lui Archie Craig, îl prindea ușor de ureche și spunea: „Archie, insecta! Archie, insecta!” Spre încântarea păsării, Archie ducea mâna la buzunar și scotea o insectă.

(Va urma)

© J.M. Garg, License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Line Art: From Rajah, Lester Quade

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #33_13 august

Promisiuni încălcate

DUMINICĂ

1 Biserica lui Isus din Ierusalim creștea. Oamenii puteau spune că Isus le dădea o putere minunată ucenicilor Lui prin Duhul Sfânt. Se întâmplau minuni uimitoare și mii de oameni alegeau să-L iubească, să se încreadă și să-L asculte pe Isus.

Oamenii învățau adevărata însemnătate a Celor Zece Porunci. Ei au văzut că multe dintre regulile inventate cu care au fost învățați nu erau regulile lui Dumnezeu. Acum, oamenii învățau să-L iubească pe Dumnezeu din toată inima și pe ceilalți ca pe ei înșiși.

Preoții și conducătorii erau foarte furioși din cauza faptului că atât de mulți oameni credeau în Isus. Și ei făceau tot ce puteau pentru a-i opri pe apostoli din a învăța și a predica.

Mulți oameni suferau din cauza credinței lor în Isus. Unii au trebuit să-și părăsească familiile și casele. Unde să meargă? Cum să facă rost de mâncare?

Isus a avut grijă de ei prin alți oameni care au crezut în El și care aveau case și mâncare. Acești oameni și-au împărțit casele și mâncarea cu oamenii care aveau nevoie de ajutor. Unii credincioși și-au dat banii ucenicilor astfel

TEXT DE MEMORAT:

„Cel neprihănit urăște cuvintele mincinoase.” Proverbele 13:5

încât aceștia să-i ajute pe cei în nevoie. Iar alți credincioși și-au vândut pământurile și au dat banii pentru a-i ajuta pe alții. **Faptele apostolilor 4:32,34,35.**

GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că S-a simțit Isus când a văzut ce făceau urmașii Săi în Ierusalim?

LUNI

2 Biserica din Ierusalim continua să crească. Și pentru că oamenii împărțeau unii cu alții și se iubeau unii pe alții, toți erau îngrijiți. Nimeni nu era flămând. Niciunul nu avea nevoie de haine sau de un loc unde să stea. Oamenii împărțeau și erau suficienți bani pentru a-i ajuta pe cei în nevoie care sufereau din pricina faptului că au devenit urmași ai lui Hristos.

Nicodim și Iosif, oamenii bogați care au devenit urmașii lui Isus, erau printre cei care și-au dat banii cu bucurie pentru a-i ajuta pe nevoiași. Un alt om, al cărui nume era Iosif, a fost de așa mare ajutor ucenicilor încât l-au numit Barnaba, care înseamnă „fiul mângâierii”. Cum a ajutat Barnaba? **Faptele apostolilor 4:36,37.**

Alți doi oameni și-au vândut un teren și au promis să dea toți banii din vânzare pentru a ajuta nevoilor mulțimii de noi credincioși. Ei erau Anania și soția lui, Safira. Bineînțeles, ucenicii erau recunoscători că acești doi oameni doreau să ajute. **Faptele apostolor 5:1.**

În următoarea parte a întâmplării vom afla ce au făcut Anania și Safira cu privire la promisiunea lor.

GÂNDEȘTE-TE:

Ce ar trebui să facem dacă promitem ceva? Este corect să ne răzgândim și să hotărâm să nu mai facem ce am promis? Dar dacă noi Îi promitem ceva lui Dumnezeu? Este oare cu atât mai important să ne ținem promisiunea?

MARȚI

3 Anania și Safira au promis să le dea ucenicilor toți banii obținuți din vânzarea pământului lor. Dar apoi au ajuns acasă și s-au gândit puțin. Le-ar fi plăcut să nu fi promis că dau toți banii. Ei doreau să păstreze o parte din bani. Dar au promis. Ce să facă acum?

Anania și Safira nu doreau ca oamenii să creadă că ei erau egoiști, așa că au hotărât să nu spună nimănui câți bani au primit din vânzarea locului. În felul acesta, nimeni nu avea să știe că au păstrat din bani pentru ei. Ucenicii, la fel ca ceilalți oameni, urmau să creadă în continuare că ei sunt lipsiți de egoism.

Anania și Safira știau că oamenii care și-au dat toți banii ucenicilor primeau hrană și orice aveau nevoie, la fel ca oamenii care nu aveau bani și aveau nevoie de ajutor. Anania și Safira se gândeau că și ei vor primi ajutor și nimeni nu va ști că ei încă mai aveau mulți bani.

Era corect planul lui Anania și Safira? Ar fi trebuit să primească tot ce aveau nevoie dacă ei încă mai aveau bani de care nimeni nu știa? Nu, bineînțeles că nu. Anania și Safira știau că aceasta era greșit.

Dar tot s-au hotărât să procedeze astfel. Așa că Anania și Safira s-au hotărât cât să păstreze. Apoi Anania s-a dus la Petru să-i dea partea de bani pe care au hotărât să o dea. **Faptele apostolor 5:2.**

Când s-a uitat la Anania și apoi la bani, Petru s-a întristat. Duhul Sfânt i-a spus exact ce au făcut Anania și Safira. Petru știa că și Isus era întristat. Măine vom afla ce s-a întâmplat mai departe.

GÂNDEȘTE-TE:

Știe Dumnezeu totul despre fiecare, tot timpul? Da, El știe. Câteodată îi putem păcăli pe alți oameni, dar putem noi să-L păcălim pe Dumnezeu?

MIERCURI

4 Anania pretindea că îi dă lui Petru toți banii pe care i-a primit din vânzarea pământului. Dar ce l-a întrebat Petru? **Faptele apostolor 5:3,4.**

În loc să fie laudat de Petru, Anania a aflat că Dumnezeu știe când noi spunem ceva ce nu este adevărat.

Anania și Safira nu trebuiau să promită că dau toți banii lui Dumnezeu. Ei puteau să hotărască singuri cât să dea și cât să păstreze. Dar, după ce au promis că vor da tot, ei trebuiau să-și țină promisiunea. Faptul că ei se prefăceau că își țin promisiunea era la fel ca o minciună. Și chiar atunci și acolo, toți au văzut cât de grav este să-L minți pe Dumnezeu. Oamenii erau șocați de cele întâmplate.

Versetele 5,6.

Cam după trei ore a venit și Safira. Petru știa câți bani i-a adus Anania. Acum, ce a întrebat-o pe

Safira? **Versetele 7,8.**

Safira a mințit la fel ca Anania. Cât de dezamăgit trebuie să se fi simțit Petru! În timp ce vorbea cu Safira, au auzit urme de pași. Erau flăcăii care se întorceau de la îngroparea lui Anania. Apoi ce s-a întâmplat? **Versetele 9,10.**

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

GÂNDEȘTE-TE:

Poate Anania și Safira s-au gândit că nu contează dacă nu țin promisiunea făcută lui Dumnezeu. Apoi au mințit cu privire la ea. Dar oare nu sunt mulți alți oameni care își încalcă promisiunile făcute lui Dumnezeu? De ce i-a pedepsit Dumnezeu atât de repede pe Anania și pe Safira? Ne vom gândi la aceasta mâine.

JOI

5 O promisiune este cum-va un cuvânt pe care îl dăm cuiva și pe care după aceea să îl putem schimba? Ne putem baza pe oamenii care fac promisiuni și apoi se răzgândesc?

Dar cu privire la promisiunile făcute lui Dumnezeu, cum e? Îți aduci aminte ce este zecimea? Cui Îi aparține zecimea? **Leviticul 27:30**. Atunci când promitem să Îl ascultăm pe Isus, promitem și să Îi oferim zecimea noastră.

Dacă cineva îmi dă zece lei, îmi aparțin toți mie? Nu. Cât Îi aparține lui Dumnezeu? Un leu. Bineînțeles, totul Îi aparține lui Dumnezeu, dar El cere de la noi să-I dăm înapoi zecimea. Și dacă am cheltuit acel dolar, ce am făcut? L-am furat de la Dumnezeu?

Dar cum e cu darurile? Sunt darurile diferite de zecime? Da, eu pot alege cât să dau la daruri.

Dacă am promis să-I dau lui Dumnezeu o anumită sumă de bani ca dar, e acea sumă de bani în continuare a mea? Nu. Sunt banii lui Dumnezeu. Ar trebui să mă țin de promisiune și să-I dau Lui?

Sunt multe promisiuni importante la care ar trebui să ne gândim cu atenție înainte de a le face. Când doi oameni se căsătoresc, fac ei anumite promisiuni solemne pe care ar trebui să le țină atât cât amândoi trăiesc? Da.

După ce Isus S-a înălțat la cer și biserica Lui doar ce începea să crească, El a știut că este foarte, foarte important ca oamenii să înțeleagă cât de serioase sunt promisiunile.

VINERI

Spune întâmplarea cu Anania și Safira. Poate dorești să o citești din Biblie. **Faptele apostolilor 4:32-37; 5:1-11.**

Ce ai învățat din această istorisire importantă? Cum ai răspunde la aceste întrebări?

Știe Dumnezeu ce este în inima fiecărei persoane? Este important să ne ținem promisiunile? Este încălcarea unei promisiuni la fel ca spunerea unei minciuni?

Dacă ai făcut o promisiune greșită și e nevoie să calci Cele Zece Porunci pentru a te ține de acea promisiune, ar trebui să o împlinești oricum? Nu, bineînțeles că nu. Ar trebui

să-ți ceri iertare pentru că ai făcut o promisiune greșită.

Cine ne ispitește să fim egoiști? Este păstrarea banilor care Îi aparțin lui Dumnezeu la fel ca furtul?

Au încercat Anania și Safira să mintă? Să se poarte egoist? Să-l păcălească pe Petru? Voiau ca oamenii să creadă despre ei că sunt altruști? Le-a părut rău pentru ce au făcut?

Îi pedepsește Dumnezeu întotdeauna la fel pe cei care-și încalcă promisiunile așa cum i-a pedepsit pe Anania și pe Safira? Nu. Dar trista întâmplare despre Anania și Safira i-a ajutat pe credincioși să înțeleagă că ascultarea de Satana întotdeauna aduce rezultate teribile. Iar încrederea, iubirea și ascultarea de Isus sunt singura cale spre fericire. Este aceasta o lecție pe care trebuie să o învățăm și noi?

Haideți să-I mulțumim lui Isus pentru Biblie și pentru întâmplările adevărate care ne ajută.

NAME	PLEASE PRINT FIRST AND LAST NAME
ADDRESS	
CITY	STATE ZIP
DATE	
EMAIL	
 Georgia-Cumberland Conference OF SEVENTH-DAY ADVENTISTS P. O. BOX 12000, CALHOUN, GA 30703-7001	
TITHES (10% OF INCOME)	\$
CHURCH BUDGET (3-5%) (or itemized below if not in confirmed budget)	\$
BUILDING FUND	\$
	\$
	\$
GEORGIA-CUMBERLAND MINISTRIES OFFERING (1-2%)	\$
GCA PROJECT	\$
EDUCATIONAL ENDOWMENT	\$
HOPE FOR HUMANITY	\$
	\$
WORLD BUDGET (2-3%)	\$
	\$
	\$
TOTAL ENCLOSED	\$

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 4:34-5:11; *Faptele apostolilor*, pp. 71-76.

COLȚUL CU POVEȘTI

Băiatul de Serviciu

De Elsie Lewis Rawson

Lui Rajah îi lipseau copiii foarte mult când aceștia erau la școală. Își petrecea ore în șir stând în fața ușii de la intrare ascultând fiecare pas, sperând să fie copiii care se întorceau. Dacă vreun vizitator bătea la ușă, spunea frazele lui: „Cine este? Ce vreți?” Apoi mergea țațos prin casă, strigând: „Mama, hai! Mama, hai!”

Dacă credeam că este vreun bărbat cu ceva de vânzare, îl puneam pe Rajah să-i spună să plece. Imediat, Rajah se întorcea la ușă și spunea: „Pleacă! Pleacă!”

Când veneau prieteni să ne viziteze, îl chemam pe Rajah și îi spuneam să salute vizitatorii. Mergea acolo unde erau așezați, scotea niște sunete adorabile, își întindea aripile, își înfoia penele și se apleca la picioarele lor. Întotdeauna făcea acest spectacol de trei ori, apoi pleca în glorie. Această frumoasă salutare i-a adus întotdeauna multe laude de la oaspeții mei.

Majoritatea pășărilor vorbitoare sunt îmbufnate și încăpățănate. Refuză să facă sau să spună ce le zici atunci când îți dorești aceasta cel mai mult. Această afirmație este adevărată în special în dreptul papagalilor. Bunăvoința lui Rajah de a face paradă ori de câte ori îi era cerut era unul din motivele principale pentru care îl iubeam cu toții. Nu-mi pot

aminti să ne fi dezamăgit vreodată. Indiferent de timpul din zi sau din noapte, dacă venea vreun vizitator, el era întotdeauna dornic și gata să-l întâmpine în casa noastră.

„Rajah, hai, spune «Salaam» vizitatorilor”, era tot

ce trebuia să spunem. Imediat, pasărea lăsa ceea ce făcea și venea să se prezinte în fața vizitatorilor și li se apleca la picioare. Lacrimi de bucurie și de mândrie mi-au umplut ochii de multe ori când am văzut cum una dintre

micile și inocentele creaturi ale lui Dumnezeu era atât de curtenitoare și de amabilă.

Mulțumesc, mulțumesc ție, dragă Rajah, pentru lecțiile pe care le-am învățat de la tine despre ascultare, utilitate și curtoazie. Fie ca noi să nu le uităm niciodată!

(Va urma)

© J.M. Garg. License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #34_20 august

UN vizitator Nocturn

DUMINICĂ

1 Lucruri minunate și foarte interesante se întâmplau în Ierusalim. Duhul Sfânt le dădea ucenicilor mare putere și ei făceau minuni extraordinare. Preoților și conducătorilor nu le plăcea aceasta, dar ucenicii continuau să învețe și să predice. Mulțimi de oameni veneau la templu în fiecare zi să-i asculte și și tot mai mulți oameni credeau în Isus. **Faptele apostolilor 5:12-15.**

Vestea s-a răspândit și în curând mulți oameni din orașele și satele apropiate de Ierusalim veneau să fie și ei ajutați. **Versetul 16.**

Preoților și conducătorilor nu le venea să creadă. Ei puteau vedea că tot mai mulți oameni credeau în Isus și că tot mai multe minuni se împlăteau. Crezi că ucenicii se lăudau cu minunile? Oh, nu. Ei spuneau tuturor că uimitorul minuni se împlăteau datorită puterii lui Isus prin Duhul Sfânt.

La templu, preoții încă sacrificau miei în fiecare zi. Dar tot mai mulți oameni credeau că Isus a fost Mielul lui Dumnezeu. Miei care erau sacrificați în fiecare zi au fost foarte importanți înainte ca Isus să moară. Ei le aminteau tuturor că Isus urma să vină și să moară în locul nostru. Dar acum, ei nu mai trebuiau să sacrifice miei în fiecare zi, pentru că Isus deja fusese pe pământ și murise pentru noi toți.

Dar preoții și conducătorii nu l-au acceptat pe Isus ca Mesia și ca adevăratul Miel al lui Dumnezeu. Ei doreau ca oamenii să continue să facă aceleași ceremonii ca întotdeauna.

TEXT DE MEMORAT:

„Trebuie să ascultăm mai mult de
Dumnezeu decât de oameni!”
Faptele apostolilor 5:29

una. Doreau ca oamenii să asculte de ei și de regulile făcute de ei.

GÂNDEȘTE-TE: *Se gândeau preoții și conducătorii că ei ascultă de Satana? Nu. Credeau ei că ascultă de Dumnezeu? Da. I-a avertizat Isus pe ucenici cu privire la o astfel de gândire? Ioan 16:2.*

LUNI

2 Isus Își arăta puterea prin minunile uimitoare care se întâmplau. Poți să-ți imaginezi oameni care erau vindecați când umbra lui Petru trecea peste ei atunci când mergea pe lângă ei? Citește din nou **Faptele apostolilor 5:14,15.**

Dar nici Petru și nici vreun alt ucenic nu se mândreau că puterea venea de la ei. Ei știau cu toții că puterea lui Isus, prin Duhul Sfânt, era cea care făcea minunile.

Preoții și conducătorii erau furioși. Ei au hotărât că ucenicii trebuiau să se oprească să le mai spună oamenilor că Isus a murit ca adevăratul Miel al lui Dumnezeu și că El trăia din nou. Preoților și conducătorilor le era teamă că, dacă nu-i opreau, oamenii aveau să se întoarcă împotriva lor. Așa că i-au băgat pe Petru și pe Ioan în închisoare. **Versetele 17,18.**

În timp ce erau în închisoare, s-au gândit ei cumva să înceteze să mai spună oamenilor despre Isus? Nu,

nici nu le-a trecut prin minte așa ceva. Isus îi avertizase că preoții și conducătorii vor încerca să-i oprească din a lucra pentru El. Dar ei nu se temeau. Isus suferise pentru ei, iar ei erau bucuroși să sufere pentru El. Dar ce s-a întâmplat în timpul nopții? **Versetele 19,20.**

GÂNDEȘTE-TE: *Să zicem că erai și tu în închisoare cu ucenicii. Cum ai fi reacționat la ce a spus îngerul?*

MARȚI

3

Petru și Ioan au fost băgați în închisoare, dar un înger a deschis ușa închisorii și le-a spus să se întoarcă în templu în dimineața următoare. Și ei au făcut exact așa. **Faptele apostolilor 5:21, p.p.**

Preoții și conducătorii nu știau ce se petrecuse în acea noapte, iar dimineața i-au che-

mat pe membrii Soborului să hotărască ce să facă în continuare. Ei au decis să spună că apostolii făceau necazuri și că ei i-au omorât pe Anania și Safira.

Preoții și conducătorii au putut aduna o gloată care să strige să-L răstignească pe Isus. Acum ei sperau ca același lucru să se întâmple cu ucenicii. Imediat,

Soborul a spus aprozilor să meargă și să-i aducă pe ucenici din închisoare. **Versetul 21, u.p.**

Acei aprozi cred că s-au grăbit înapoi la Sobor și probabil erau foarte emoționați în timp ce le spuneau ce s-a întâmplat. **Versetele 22,23.**

Membrii Soborului se uitau unii la alții. Toți se întrebau ce se întâmplase? Cum au putut să scape ucenicii?

GÂNDEȘTE-TE: *De ce nu au realizat acei membri ai Soborului că ei încercau să lupte împotriva Cuiva care era mai puternic decât ei? Controlează încă Satana mintea multor oameni?*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

MIERCURI

4

Când aprozii s-au întors din închisoare și au spus că ucenicii nu erau acolo, membrii Soborului se uitau unii la alții și se întrebau ce să facă în continuare. **Faptele apostolilor 5:24.**

Deodată, cineva a intrat în grabă în Sobor. Ce a anunțat el? **Versetul 25.**

Căpitanul și cu aprozii au plecat de îndată să-i aducă pe ucenici. Dar el și oamenii lui știau că trebuie să se poarte frumos cu ei. Dacă nu făceau așa, oamenii care îi ascultau predicând s-ar fi mâniat așa de tare, că ar fi aruncat cu pietre după aceștia. Așa că aprozii erau atenți să vorbească politicos, iar ucenicii s-au dus cu ei. **Versetul 26.**

Nu după mult timp, Petru și Ioan stăteau în fața aceluiași mare-preot și în fața Soborului care le-au poruncit să înceteze să mai predice oamenilor despre Isus. Dar Petru a spus: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!” **Versetele 27–29.**

De asemenea, Petru a spus plin de curaj marelui-preot și membrilor Soborului că ei l-au omorât pe Isus. Poți să-ți imaginezi cât de tare i-a înfuriat această afirmație? Chiar și fără aprobarea romanilor, ei erau

gata să-și oprească întâlnirea și să-i omoare pe Petru și pe Ioan. **Versetele 30–33.**

GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că se simțeau ucenicii? Le era frică? Nu le era frică? De ce?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

5 Membrii Soborului erau așa de furioși, încât voiau să-i omoare pe Petru și pe Ioan. Și poate că acești doi ucenici credincioși se întrebau dacă urmau să moară așa repede pentru Hristos. Dacă era așa, ei erau gata să moară.

Dar un membru al Soborului știa că ceea ce voiau preoții și conducătorii să facă nu era înțelept. Numele lui era Gamaliel. Când acesta s-a ridicat, cu toții au ascultat respectuos în timp ce vorbea.

Mai întâi, Gamaliel a cerut ca ucenicii să fie scoși puțin afară din încăpere. După ce au plecat, Gamaliel le-a spus membrilor Soborului că trebuie să fie foarte atenți cu privire la ce hotărau să facă cu ucenicii.

Faptele apostolilor 5:34,35.

Gamaliel le-a amintit membrilor Soborului de celelalte ocazii când oamenii au adunat norod ca să-i urmeze. Dar, în cele din urmă, acei lideri au fost omorâți și urmașii lor s-au împrăștiat. El a spus că dacă ucenicii urmau planurile lor, Dumnezeu nu-i va binecuvânta, iar oamenii își vor pierde în curând interesul cu privire la ei. **Versetul 38.**

Apoi, Gamaliel a spus ceva ce este foarte important să ne aducem aminte, iar membrii Soborului știau că ce a spus era adevărat. **Versetul 39.**

Membrii Soborului încă erau furioși, dar nu doreau să se trezească luptând împotriva lui Dumnezeu. Așa că au hotărât să nu-i omoare pe ucenici.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că mulți oameni încă luptă împotriva lui Dumnezeu? Poți să te gândești la moduri în care oamenii fac aceasta? Ce se întâmplă când alegem să facem ceva ce știm că este greșit?

VINERI

6 După ce Gamaliel a vorbit, membrii Soborului s-au răzgândit cu privire la uciderea ucenicilor, dar încă erau furioși. Deci, după ce i-au adus pe ucenici înapoi, Soborul a ordonat ca ei să fie bătuți. Apoi i-au avertizat să nu mai vorbească în Numele lui Isus și le-au dat drumul. **Faptele apostolilor 5:40.**

Bătaia aceea a durut, dar ucenicii erau bucuroși. Iar Isus era mulțumit de ei pentru că fuseseră curajoși și chiar erau gata să moară pentru El. Ei Îl laudau pe Dumnezeu în timp ce plecau și nu s-au oprit din a vorbi despre Isus. **Versetele 41,42.**

Isus i-a avertizat că cei care vor alege să-L urmeze vor suferi pentru că-I sunt credincioși. Aceasta este încă adevărat și va fi până când Isus va reveni. **2 Timotei 3:12.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Când i-a ascultat în acea zi pe ucenici, Gamaliel a știut că Dumnezeu era cu ei. Crezi că atunci când Gamaliel a vorbit atât de înțelept și de curajos, Duhul Sfânt îl ajuta? Ne ajută încă Duhul Sfânt și pe noi să fim curajoși? Cunoști pe cineva care a suferit pentru că l-a rămas credincios lui Isus? Nu este întotdeauna ușor să facem ceea ce știm că este corect, dar nu ar trebui să uităm niciodată că Isus este întotdeauna cu noi prin Duhul Sfânt. Nu trebuie să ne fie teamă.

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 5:12-42; Faptele apostolilor, pp. 77–86.

COLȚUL CU POVEȘTI

Răpit

De Elsie Lewis Rawson

Rajah avea un obicei foarte rău – unul pe care nu l-a biruit, obicei care i-a provocat mari necazuri. El răspundea nepoliticos oamenilor care treceau prin fața porții noastre. Credea că stăpânește toată lumea. Ori de câte ori avea ocazia, sărea pe poartă, stătea ca un paznic și certa fiecare trecător. Avea un spirit mândru, iar pentru aceasta urma să sufere mult.

Oamenii erau atât de surprinși să vadă micuța pasăre stând la poartă și vorbind ca și cum ar fi un om! Mulțimi de oameni mari și de copii se adunau să-i vadă trucurile și să-i asculte pălăvrăgeala.

Într-o zi, pe când copiii erau la școală, Rajah a părăsit casa și s-a dus la poartă. Câțiva băieți din sat îl pândeau. Umpluți de curiozitate și de dorința de a-l avea pentru ei, s-au înțeleș să-l răpească. După ce au dat o tură pentru a se asigura că nu-i vede nimeni, au aruncat un covoraș vechi peste Rajah și l-au luat cu ei în satul lor.

Când Rajah a fost eliberat din covorul vechi și urât mirositor, s-a trezit într-o colibă mică acoperită cu paie de la marginea orașului. Era foarte supărat. A zburat spre răpitorii lui și a încercat să le scoată ochii. Când aceasta a eșuat, a început să-i certe. Lungi și zgomotoase erau propozițiile lui. Deși nu a știut, lupta și cearta au ajutat la salvarea lui, deoarece, în curând, majoritatea oamenilor din sat au aflat că într-o anume colibă era o pasăre vorbitoare.

De îndată ce ne-am dat seama că Rajah lipsește, am trimis o înștiințare și am oferit o recompensă bună pentru recuperarea lui în siguranță. Servitorii au fost trimiși în toate direcțiile, dar Rajah nu era de găsit nicăieri.

Când toate acestea au eșuat, am anunțat poliția. Ei au căutat în tot orașul, întrebând dacă nu a văzut sau auzit cineva o pasăre vorbitoare. Cineva i-a spus unuia din polițiști să meargă în satul de băștinași de la marginea orașului nostru.

– A auzit sau a văzut cineva vreo pasăre vorbitoare?

– Da, da, au răspuns toți deodată. Câțiva băieți o au închisă în casa lor.

© J.M.Gang: License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Polițistul a fost dus la colibă. A bătut tare și lung la ușa unde Rajah era ținut prizonier.

– Cine este? Ce doriți? a răspuns vocea lui Rajah.

Polițistul nu a așteptat ca ușa să se deschidă; a împins-o să se deschidă. Mulțimea care l-a urmat a năvălit și ea în cameră. Locul era gol. Oh, nu! Acolo, într-un colț, stătea Rajah, arătând foarte trist și stingher. În curând, el era în siguranță în mâinile mari și blânde ale polițistului.

În doar câteva minute, Rajah era înapoi în casa lui printre prietenii lui dragi. Cât de bucuros a fost să-și vadă tovarășii de joacă din nou!

Această experiență a învățat-o pe pasărea noastră o lecție bună. Rajah știa acum că era mai bine să-și vadă de treaba lui și să nu încerce să se dea mare în fața oamenilor.

(Va urma)

© Syngma: License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #35_27 august

Șapte ajutoare Speciale

DUMINICĂ

1 Satana făcea tot ce putea să-i împiedice pe ucenici din a le spune oamenilor despre Isus. Dar Duhul Sfânt îi ajuta pe tot mai mulți oameni să-L urmeze pe Isus.

Așa că Satana a încercat în alt mod să oprească biserica din creștere. Dar înainte să aflăm despre aceasta, să vedem dacă poți răspunde la aceste întrebări:

În ce țară te-ai născut tu sau părinții tăi?

Câți oameni cunoști care au venit din alte țări în țara în care locuiești acum? Poți să numești țările de unde vin?

În biserica ta sunt persoane din alte țări? Din ce țări au venit ei?

Sunt copii care merg la școala ta și care au venit din alte țări? Din ce țări au venit?

Gândește-te la acești oameni. Felul în care vorbesc ei diferă de felul în care vorbești tu? Le place lor mâncare diferită de mâncarea care îți place ție?

Cred unii oameni că ei sunt mai buni decât cei din alte țări? Sunt oamenii care gândesc așa chiar mai buni decât ceilalți? Vrea Isus ca noi să gândim așa? Nu.

Isus este marele Creator al lumii noastre. El te-a creat pe tine și El a creat oamenii din toate țările lumii. Când a fost în lumea noastră, El i-a iubit pe toți la fel. El i-a tratat pe toți la fel, indiferent din ce țară erau. Vrea Isus ca și noi să fim așa? **Faptele apostolilor 17:26.**

GÂNDEȘTE-TE: Isus a murit pentru fiecare. Vrea El ca noi să-i iubim pe ceilalți așa cum i-a iubit El? Crezi că Satana vrea ca noi să facem asta? A vrut Satana ca oamenii din Ierusalim să se iubească unii

TEXT DE MEMORAT:

„Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială.” 1 Corinteni 14:40

pe alții? Nu. Poți să ghicești ce a vrut Satana să se întâmple în biserică?

LUNI

2 Biserica din Ierusalim creștea. Tot felul de oameni alegeau să-L urmeze pe Isus și mulți dintre ei erau din alte țări. **Faptele apostolilor 2:5.**

Duhul Sfânt le-a dat ucenicilor capacitatea de a vorbi multe alte limbi. Și în acea zi specială când Petru a vorbit despre Isus mii de oameni au crezut în El. **Versetul 41.**

Erau tot felul de oameni din multe țări. Erau oameni bătrâni și oameni tineri. Erau oameni bogați și oameni săraci, precum văduve și copii orfani.

Acești oameni Îl iubeau pe Isus și, pentru că dragostea Lui era în inimile lor, ei se iubeau unii pe alții. Împărțeau ce aveau și se ajutau unii pe alții. **Versetele 44–46.**

Nu-i de mirare că Satana era supărat! Dragostea este mai puternică decât ura, deci el știa că, atâta timp cât acești oameni Îl iubeau pe Isus și împărțeau dragostea Lui și altora, biserica continua să

crească. A dorit să strice pacea și bucuria din biserică. În următoarea parte a lecției, vom afla cum a făcut aceasta.

GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că ar putea Satana să strice dragostea din biserică?

MARȚI

Cu toții erau bucuroși și ocupați în biserică din Ierusalim. Dar Satana nu era fericit. El știa că, atâta timp cât oamenii aveau dragostea lui Isus în inima lor, biserică continua să crească. Dorea Satana ca biserică să continue să crească? Nu.

În biserică din Ierusalim erau câțiva iudei care au crescut în locuri în care se vorbea greacă. Ei vorbeau limba greacă și trăiau ca oamenii care vorbeau această limbă. Erau numiți greci, sau eleni (de la „Elada”, numele Greciei antice).

La început, acești iudei greci și evreii (tot iudei) erau fericiți împreună în biserică din Ierusalim. Ei Îl iubeau cu toții pe Isus, iar dragostea lui Isus le umplea inimile.

Dar, înainte să creadă în Isus, fiecare grup era suspicios cu privire la celălalt. Iar acum Satana încerca să-i ispitească să fie iar așa.

Credincioșii greci au început să-și imagineze despre credincioșii evrei că erau tratați mai bine decât ei. Ei au început să se plângă că văduvele grecoace nu primeau la fel de mult ajutor ca cele evreice. **Faptele apostolilor 6:1**

Cum crezi că s-au simțit ucenicii când au auzit astfel de plângeri?

GÂNDEȘTE-TE: Știi ce înseamnă cuvântul „suspiciune”? Când începem să credem că poate ceva este adevărat, chiar dacă nu putem fi siguri, aceasta este o suspiciune. Este o modalitate folosită de Satana pentru a-i opri pe oameni să se iubească și să aibă încredere unul în altul.

MIERCURI

Grecii care s-au alăturat bisericii din Ierusalim erau suspicioși pe evrei, la fel ca înainte. Ei credeau că văduvele evreice erau tratate mai bine decât văduvele lor. Aceasta îi întrista pe cei doisprezece ucenici. Satana încerca să strice fericirea și pacea bisericii din Ierusalim. Ei și-au dat seama că trebuie să acționeze urgent pentru a stopa ceea ce Satana încerca să facă.

Cei doisprezece ucenici l-au cerut Duhului Sfânt să-i ajute pentru a ști ce trebuie să facă. Ei au încercat să facă prea multe lucruri singuri. Cea mai importantă lucrare a lor era aceea de a predica și de a învăța, dar ei erau prea ocupați să se asigure că oamenii care erau săraci aveau destulă mâncare și haine.

Când cei doisprezece ucenici s-au rugat, Duhul Sfânt i-a ajutat să afle cum să procedeze. Ei trebuiau să aleagă bărbați care să fie responsabili ca să dea mâncarea și hainele. Apoi apostolii urmau să aibă mai mult timp să se roage, să studieze, să predice și să învețe. Așa că i-au chemat pe credincioși și le-au spus ce trebuia făcut. **Faptele apostolilor 6:2-4.**

Ce au spus credincioșii despre această idee? Câți bărbați au ales ei? **Versetul 5.**

Bărbații pe care i-au ales se numeau diaconi. Diaconii

urmau să aibă în grijă multe lucruri. Ei se asigurau că oamenii erau îngrijiți.

GÂNDEȘTE-TE: Este important să fii corect? Este ușor să-i tratăm pe unii mai bine ca pe alții? Cum i-a tratat Isus întotdeauna pe oameni?

JOI

Duhul Sfânt i-a ajutat pe cei doisprezece ucenici să pună la cale un plan bun pentru ca toți oamenii săraci din biserică din Ierusalim să primească

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

ajutorul de care aveau nevoie. Cum i-a ajutat acest plan și pe apostoli?

După ce au fost aleși cei șapte diaconi, ucenicii au avut un serviciu de consacrare. Probabil cei șapte diaconi au îngenuncheat, iar ucenicii s-au rugat și și-au pus mâinile peste ei. Ei l-au cerut lui Dumnezeu să-i binecuvânteze pe diaconi și să-i ajute să fie buni lucrători pentru El. **Faptele apostolilor 6:6.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Și Dumnezeu i-a binecuvântat. Duhul Sfânt a lucrat cu mai multă putere ca înainte. Chiar mulți dintre preoți au ales să-L urmeze pe Isus. Ce minunat! **Versetul 7.**

Satana se gândise că, ispitindu-i pe oameni să fie suspicioși, va strica bucuria și ocupata biserică din Ierusalim. Dar, în loc de asta, mai mulți oameni ca oricând înainte deveneau ucenicii lui Isus.

Ai observat care erau cele trei condiții importante pe care trebuiau să le îndeplinească diaconii? Citește din nou **versetul 3** și spune care erau acestea.

Ce înseamnă să ai o reputație bună? Este o persoană cu o reputație bună, cinstită, amabilă și demnă de încredere? Poți să te gândești și la alte lucruri?

A fi plin de Duhul Sfânt înseamnă a fi ca Isus, nu-i așa? Și înțelepciunea este importantă. Ce fel de înțelepciune ne dă Duhul Sfânt? **Iacov 3:17.**

GÂNDEȘTE-TE: Te poate ajuta Duhul Sfânt să ai o reputație bună? Să înveți să fii ca Isus? Să înveți felul Lui de înțelepciune? Haideți să-I cerem chiar acum să ne ajute.

VINERI

6 Astăzi povestește tu cum a încercat Satana să distrugă biserica din Ierusalim și să o împiedice să crească. Cine erau oamenii care au devenit nemulțumiți? De ce erau ei nemulțumiți?

De ce nu a funcționat planul lui Satana? Ce plan i-a ajutat Duhul Sfânt pe ucenici să facă?

Avem noi diaconi în bisericile noastre astăzi? Da, avem diaconi și avem și diaconese. Cine este diaconul principal în biserica ta? Ce face el? Dacă nu știi, de ce nu îl rogi să-ți spună? Diaconii și diaconesele noastre sunt foarte importante. Ei fac parte din planul lui Isus de a ajuta ca totul să funcționeze bine în bisericile noastre.

Multe biserici au diaconi și diaconese junior. Aceștia învață cum să fie și ei de ajutor. Poate vei fi rugat cândva să fii un diacon sau o diaconasă junior.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Satana a încercat să distrugă biserica din Ierusalim folosind suspiciunea pentru a crea necazuri. Încearcă el lucrul acesta și azi? Pe măsură ce învățăm să devenim ca Isus, ar trebui noi să permitem vreodată să avem gânduri pline de suspiciune despre alții? **Efeseni 4:1-3.** Folosirea planului lui Isus a făcut biserica și mai puternică și a ajutat-o să crească și mai repede.

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 6:1-7; Faptele apostolilor, pp. 87–96.

COLȚUL CU POVEȘTI

Trei poveștiri Scurte despre Rajah

De Elsie Lewis Rawson

In India, majoritatea ploilor din an cad în anumite perioade ale anului. De obicei plouă câte un pic în fiecare zi timp de două sau trei luni. Acest timp ploios se numește muson. În timpul musonului, șerpilor, în special pitonii, și tot felul de animale care se târăsc ies ca să-și găsească ascunzători în podurile caselor sau pe marginea verandelor.

Într-o zi, în timp ce mă odihneam puțin înainte de a mă întoarce la birou, am fost trezită de o agitație teribilă care se auzea pe veranda din fața geamului de la dormitorul meu. Temându-mă că vreun animal sălbatic l-a prins pe Rajah, am sărit din pat și am alergat la fereastră. Acolo, pe verandă, era un piton care se înălța și încerca să-l prindă pe Rajah. Curajoasa pasăre stătea dârză pe poziție, zburând spre șarpe, țipând, muștrând și strigând după ajutor în limba lui păsărească. Pitonul încerca să scape, dar Rajah îl bloca la fiecare încercare.

Când am strigat după ajutor, misionari și servitori au venit din toate direcțiile. Pitonul a fost în cele din urmă omorât, spre ușurarea mea și spre satisfacția lui Rajah. Șarpele cel mare măsura aproape doi metri când a fost întins pe verandă. Probabil Rajah ne-a salvat viețile. Pentru curajul său, l-am mângâiat și i-am dat în plus lucruri bune de mâncat.

În timpul zilei, colivia nu prezenta niciun interes special pentru Rajah; dar când se făcea seară, întotdeauna intra în colivia lui comodă. Apoi puneam un material peste colivie, pentru a-l feri de luminile puternice. Nu se mai auzea niciun sunet de la Rajah pe tot parcursul serii. Ca protecție împotriva pisicilor sau altor animale prădătoare, am pus un zăvor care se afla în interiorul coliviei. Acesta era întotdeauna închis peste noapte. Rajah știa că era încuiat și, oricât de ciudat ar părea, nu a încercat niciodată să-l deschidă înainte să se facă ziuă.

Dar, în fiecare dimineață devreme, cam pe când soarele își făcea apariția prin fereastră, Rajah ridica încuietoarea și zbura direct în dormitorul copiilor. Râzând, cloncănind și ciorovăind, sărea în patul lui Archie Craig și striga: „Archie! Archie!” Apoi atingea obrazul băiatului foarte blând cu ciocul lui, ca și cum l-ar fi sărutat de bună dimineața.

Archie mai încerca să-l țină la el în pat, dar Rajah nu stătea până nu mergea și la patul lui Betty și o trezea în același mod.

Când era sigur că erau treji, se cocoța la capătul patului și fluiera unele dintre melodiile lui cele mai

captivante. Îți puteai dori o modalitate mai încântătoare de a-ți începe ziua?

În India, băieții și fetele se joacă un joc care se numește „Kooee”. În acest joc, un jucător stă într-un cerc desenat pe pământ și numără până la zece, timp în care ceilalți jucători aleargă și se ascund. Cei ascunși strigă „Kooee”, iar el merge să îi caute. De îndată ce un jucător este descoperit, cel care îl găsește și jucătorul aleargă spre cerc. Primul jucător continuă până când toți jucătorii sunt în cerc.

Acesta era jocul preferat al copiilor. În curând și Rajah li s-a alăturat.

În scurt timp, Rajah a fost în stare să-și ocupe locul în cerc. El nu învățase arta numărării, dar stătea în mijloc până copiii strigau „Kooee”. De îndată ce le auzea vocile, se îndrepta în direcția sunetului. Dacă descoperea vreun copil, striga entuziasmat: „Kooee! Kooee!” și se repezea spre cerc. Când ajungea la loc, râsul lui Rajah se amesteca cu cel al copiilor. L-am văzut râzând atât de tare până cădea pe jos. Ce bucurie este să vezi băieți și fete care se joacă bucuroși împreună și care au un spirit respectuos! Dacă o pasăre mică poate arăta

un spirit de cooperare și de respect în jocul ei, cu cât mai mult ar trebui băieții și fetele să încerce să trăiască și să se joace frumos împreună! (Va urma)

© J.M. Garg. License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Line Art: From *Rajah*, Lester Quade

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #36_3 septembrie

UN diacon credincios

DUMINICĂ

1 Satana a dorit să distrugă biserica din Ierusalim. El i-a ispitit pe credincioși să fie suspicioși unul cu privire la altul. Dar acum biserica creștea și mai puternic. Mai mulți oameni ca oricând credeau în Isus.

Șapte diaconi îi ajutau pe cei doisprezece ucenici. Și ce ajutoare erau ei! Credincioșii greci care începuseră să fie suspicioși pe credincioșii evrei nu mai erau suspicioși. Toți erau tratați corect.

Bărbații potriviți au fost aleși ca diaconi. Ei erau bărbați buni, care-L iubeau pe Isus din toată inima. Duhul Sfânt le-a dat putere să predice, să învețe și să facă minuni uimitoare. El i-a ajutat de asemenea să știe cum să se ocupe de probleme. **Faptele apostolilor 6:3.**

Așa că planul lui Satana a eșuat din nou. El îi ura pe toți diaconii, dar pe unul dintre ei îl ura în mod special. Acel diacon era Ștefan, cel mai puternic dintre ei toți. **Versetul 8.**

TEXT DE MEMORAT:

„Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.” **Apocalipsa 2:10**

Ștefan știa probabil că preoții și conducătorii vor face tot ce pot pentru a-l opri să vorbească despre Isus. Dar mai știa că Isus este cu el prin Duhul Sfânt și nu îi era frică. El credea promisiunea lui Isus din **Luca 21:15.**

GÂNDEȘTE-TE: *Isus încă are nevoie de oameni cărora să nu le fie teamă să lucreze pentru El. Vrei să fii și tu unul din ei?*

LUNI

2 Ștefan era unul dintre diaconii din biserica din Ierusalim. El vorbea grecește și, pentru că îi înțelegea pe greci, le putea vorbi despre Isus.

Ștefan s-a dus la sinagoga unde se închinau grecii și le-a arătat din Vechiul Testament că Isus era Fiul lui Dumnezeu, marele Mesia. El a dovedit că ceea ce profeții au spus despre moartea lui Isus s-a împlinit. Dar probabil le-a mai spus și că Isus era din nou viu și că S-a întors la cer. Și apoi, probabil le-a mai spus că

Isus Se va întoarce să îi ia pe cei care cred în El și să-i ducă la casele pe care El le pregătea pentru ei în cer.

Când preoții și conducătorii au auzit despre cuvântarea lui Ștefan, i-au trimis pe cei mai înțelepți învățători să se certe cu el. Dar de fiecare dată, Ștefan le arăta că greșeau. Duhul Sfânt îi dădea putere lui Ștefan să fie curajos

și să spună cuvintele potrivite acelor învățători. **Faptele apostolilor 6:10.**

Dar preoții și conducătorii nu au renunțat. În loc să recunoască că greșeau, ei s-au înfuriat mai tare pe el. Doreau să găsească o modalitate de a-l omorî pe Ștefan. Așa că au hotărât să plătească niște

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

oameni răi să spună minciuni despre Ștefan, la fel cum au făcut când L-au crucificat pe Isus.

GÂNDEȘTE-TE: *Ne poate ajuta Isus să fim curajoși pentru El, la fel cum l-a ajutat pe Ștefan?*

MARȚI

3 Preoții și conducătorii căutau o modalitate să-l facă pe Ștefan să nu mai predice despre Isus. Au plătit deci pe niște oameni să spună că Ștefan a blestemat templul și că îi învăța pe oameni să nu asculte de legile lui Dumnezeu.

Bineînțeles că acele lucruri nu erau adevărate, dar oamenii erau plătiți să le spună ca și cum ar fi fost adevărate. Și chiar dacă Ștefan era nevinovat, unii oameni l-au luat și l-au dus în fața Soborului. **Faptele apostolilor 6:12.**

Când acei lideri importanți s-au uitat la Ștefan, mulți dintre ei au început să tremure. Unii dintre ei și-au acoperit fețele cu mâinile, pentru că le era teamă. De ce? Vedeau că fața lui Ștefan strălucea.

Versetul 15.

Membrii Soborului și toți care priveau ar fi trebuit să-și dea seama că Dumnezeu era cu Ștefan. Dar ei erau prea mândri și prea încăpățânați pentru a se răzgândi. Ce l-a întrebât marele-preot pe Ștefan? **Faptele apostolilor 7:1.**

Când Ștefan a răspuns, nu era nici urmă de frică în vocea sa. El a spus întâmplarea făgăduinței pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Avraam și cum Dumnezeu l-a ajutat pe Israel să devină un popor mare. Aceasta era o relatare pe care ei o știau și o iubeau. Toți ascultau cu atenție. Dar apoi, dintr-odată, totul s-a schimbat. Ce s-a întâmplat? Vom afla mâine.

GÂNDEȘTE-TE: *De ce nu se temea Ștefan?*

MIERCURI

4 Ștefan era înaintea Soborului, spunând o întâmplare pe care ei o știau și o iubeau. Dar, dintr-odată, toată lumea s-a înfuriat. Au început să strige și să țipe la Ștefan. L-au luat și l-au târât afară din Sobor. Ștefan știa că urmau să-l omoare. Ce a spus el de s-au supărat toți dintr-odată? Ce se întâmplase?

Ștefan a spus că Dumnezeu nu locuia în templul de care ei erau așa de mândri. El a mai spus și că profeții au vestit venirea lui Isus.

Marele-preot s-a arătat îngrozit. A sărit în sus și și-a rupt haina frumoasă pe care o purta. El le-a mai spus că luptau împotriva Duhului Sfânt. Le-a amintit că strămoșii lor au refuzat să asculte de profeții trimiși de Dumnezeu pentru a-i avertiza. Ei au omorât pe mulți

dintre ei. Mai mult decât atât, chiar L-au omorât pe Isus, Fiul lui Dumnezeu. **Faptele apostolilor 7:51,52.**

În loc să le pară rău pentru lucrurile teribile pe care le-au făcut, acei membri ai Soborului s-au înfuriat și mai tare. Ei se comportau ca animalele sălbatice, gata să-l sfâșie pe Ștefan. Dar lui Ștefan tot nu îi era teamă. **Versetul 54.**

GÂNDEȘTE-TE: *Au recunoscut membrii Soborului că Ștefan spunea adevărul? Nu.*

Te-ai simțit vreodată nefericit când părinții sau profesorii au încercat să te ajute să recunoști că ceea ce făceai sau spuneai

era greșit? Ne poate ajuta Isus să schimbăm aceste simțăminte?

JOI

5 Membrii furioși ai Soborului erau gata să-l omoare pe Ștefan. Dar lui nu îi era frică. El știa că Isus a promis că va fi cu el.

Deodată, Ștefan a privit în sus și a arătat ceva. Oamenii își puteau da seama că el vede ceva. Ce era? **Faptele apostolorilor 7:54-56.**

Oamenii din jurul lui Ștefan nu puteau vedea ce era acel lucru la care se uita el, dar puteau auzi ce spunea și nu doreau să audă. Aruncându-se asupra lui Ștefan ca niște animale sălbatice, l-au luat, l-au împins afară din cameră și l-au târât afară din cetate. Repede și-au dat jos hainele și i-au spus unui tânăr să aibă grijă de ele.

Versetele 57,58.

Ștefan știa ce urma să se întâmple. Dar nu era înspăimântat. El L-a văzut pe Isus în cer. Când a îngenunchat acolo pe pământ, a știut că va muri, dar se încredea pe deplin în Isus. El chiar s-a rugat pentru bărbații care-l omorau aruncând cu pietre în el. **Versetele 59,60.**

Poți să-ți imaginezi cât de triști trebuie să fi fost credincioșii! Curajosul lor diacon Ștefan era mort. Și ei știau acum că liderii religioși puteau să omoare pe oricine credea în Isus, în special pe cei care spuneau altora despre Isus.

fi credincios lui Isus? Ce ai fi hotărât să faci?

VINERI

Părea că Satana a găsit în sfârșit o modalitate de a-i împiedica pe oameni să-L urmeze pe Isus și să oprească biserica din Ierusalim din creștere. Probabil se gândea că, după ce au văzut ce i s-a întâmplat lui Ștefan, oamenilor le va fi frică să-L accepte pe Isus.

Unul dintre bărbații care a văzut cum Ștefan a fost ucis cu pietre s-a hotărât să-i ajute pe preoți și pe conducători să distrugă biserica în creștere. Era tânăr și curajos și nu-i era teamă de nimic. Învășase legile făcute

de oameni și încerca să le îndeplinească cu atenție. De asemenea, el credea că toată lumea trebuia să asculte de ele și era dornic să-i forțeze pe oameni să facă aceasta și să-i împiedice să-L urmeze pe Isus. Nu era conștient că, de fapt, îl ajuta pe Satana; el credea din toată inima că-L ajută pe Dumnezeu.

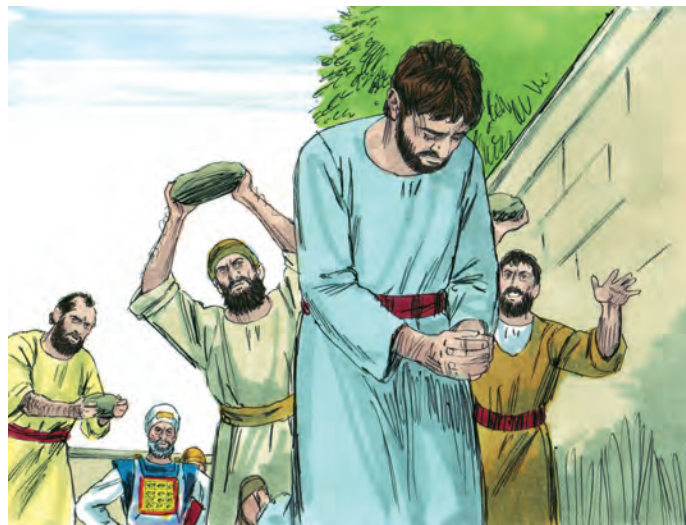
Îți poți imagina ce mulțumit trebuie să fi fost Satana că are un așa ajutor puternic? Și probabil el credea că nimeni nu va putea vreodată să-l facă pe ajutorul lui să se răzgândească.

Știi cine era acest ajutor? Era tânărul care a păzit hainele oamenilor care l-au ucis pe Ștefan cu pietre. Cum se numea el? **Faptele apostolorilor 7:58.**

Saul nu Îl văzuse, nici nu Îl auzise vreodată pe Isus. Dar preoții și ceilalți lideri i-au spus lucruri greșite despre Isus. Și, pentru că Saul a fost învățat să se încreadă în conducători, el credea ce spuneau ei. Acum era nerăbdător să-i ajute să scape de oamenii care credeau în Isus.

GÂNDEȘTE-TE: Ce ai face dacă cineva te-ar forța acum să ascuți de reguli religioase inventate, la fel cum Saul voia să-i forțeze pe oameni să se supună regulilor făcute de ei?

Studiu suplimentar: Faptele apostolorilor 6:8–8:2; Faptele apostolorilor, pp. 97–102.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Cred că toți au plâns la înmormântarea lui Ștefan. Au plâns și pentru că știau că acum niciunul dintre ei nu mai era în siguranță în fața cruzilor lideri religioși. **Faptele apostolorilor 8:2.**

GÂNDEȘTE-TE: Dacă ai fi fost la înmormântarea lui Ștefan, ai fi fost și tu trist? Ți-ar fi fost și ție teamă? Ai fi fost ispitit să te răzgândești, să nu-l mai

COLȚUL CU POVEȘTI

Rajah pleacă în călătorie – partea 1

De Elsie Lewis Rawson

A fost privilegiul nostru, în timpul în care Rajah a trăit cu noi, să călătorim prin micile sate pentru a spune istoria Evangheliei la câțiva dintre milioanele de oameni ai Indiei. De obicei, pasărea noastră mergea cu noi în aceste călătorii.

O experiență pe care nu o voi uita niciodată s-a întâmplat într-una din aceste ocazii. Era o dimineață frumoasă. Toată natura ne făcea să ne gândim la Dumnezeu. Un râs vesel venea de la copii și de la Rajah de pe scaunele din spate ale mașinii în timp ce hurducăiam pe drumul accidentat și vechi.

Cam pe la jumătatea distanței, ne-am oprit la o mică stație de alimentare de la marginea drumului, pentru a ne reumple rezervorul. Doar ce am oprit că am și fost înconjurați de o mulțime de bășteniși care priveau curioși la copiii blonzi cu ochii albaștri.

Un bebeluș, văzând pentru prima dată fețe albe, s-a pus pe un plâns teribil. Rajah, care nu se simțise prea bine după călătoria zdruncinată, și-a revenit dintr-odată. Această mulțime familiară, acești oameni de culoare, râsul acestor băieți și fete, acest bebeluș care plângea – toate și le amintea de la spital. Cât îi iubea! Acum era șansa lui să se dea mare. Ca un fulger, a repetat plânsul.

© Kathy Koshy. License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

Oamenii din jurul nostru au crezut că trebuie să mai fie un bebeluș ascuns în spatele mașinii, așa că s-au înghesuit mai tare să vadă, dar au fost întâmpinați de un râs nevinovat.

© J.M. Garg. License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Cât de surprinși au fost să vadă o pasăre myna obișnuită într-o colivie. Cu toate acestea, pentru următoarele cincisprezece minute, pasărea le-a ținut spectacol. I-a ținut pe toți într-un răs în timp ce parcurgea trucerile ei cele mai reușite și spunea toate lucrurile interesante care îi treceau prin minte.

În timp ce Rajah distra mulțimea, ceva se întâmpla în spatele mașinii noastre. Un hoț s-a furișat cu atenție sub mașină și a tăiat sforile saltelelor care erau rulate și legate strâns pe suportul de bagaje.

Am călătorit doar câțiva kilometri mai departe pe drumul nostru când copiii au observat că una dintre rolele cu salteaua de dormit lipsea. Imediat, am oprit pe marginea drumului și toată lumea s-a dat jos să se uite. Într-adevăr, o saltea rulată nu era acolo. Cealaltă se mai ținea doar puțin. Sforile fuseseră tăiate intenționat. Eram siguri că necazul s-a produs la stația de alimentare unde opriserăm. Curând, ne grăbeam înapoi pe drum în direcția de unde tocmai veniserăm. (Va urma)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #37_10 septembrie

Filip, misionarul

DUMINICĂ

1 Isus le-a spus ucenicilor să înceapă să predice în Ierusalim înainte de a merge în alte locuri. Iar Duhul Sfânt era cu ei, așa cum a promis Isus. Aceasta a dat o așa putere ucenicilor în lucrare încât, în curând, mulți din Ierusalim credeau în Isus.

Satana era foarte furios cu privire la aceasta, iar liderii religioși au încercat să-i oprească pe ucenici și pe diaconi din a predica și a învăța, dar nu au putut.

Lucrarea apostolilor și a diaconilor din Ierusalim era așa de înfloritoare încât probabil ar fi dorit să rămână acolo. Isus le-a spus să rămână în Ierusalim până vor primi Duhul Sfânt. **Luca 24:49.** Dar aceasta se întâmplase deja, iar ei trebuiau să predice doar evreilor (**Matei 10:5-7**) până când liderii lor urmau să respingă în cele din urmă vestea bună despre Isus. Dar și aceasta se întâmplase deja. S-a întâmplat când și-au astupat urechile ca să nu-l audă pe Ștefan și apoi l-au ucis cu pietre.

Așa că era timpul ca vestea cea bună despre Isus să fie predicată în alte locuri. Iar predicarea nu trebuia să

TEXT DE MEMORAT:

„Ci voi veți primi o putere, când
Se va coborî Duhul Sfânt peste voi,
și-Mi veți fi martori... până la
marginile pământului.” **Faptele apostolilor 1:8**

fie făcută doar de apostoli. Isus a vrut ca oricine credea în El să fie misionar. Ce întâmplare i-a împrăștiat pe credincioșii din biserica din Ierusalim de au mers să predice în alte locuri? **Faptele apostolilor 8:1.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai vrea Isus de la fiecare credincios din biserică să ajute spunând vecinilor, prietenilor și altor oameni din orașul lui despre El? Da. Mai vrea Isus ca noi să ajutăm spunând oamenilor din alte țări despre El? Da. Face aceasta biserica ta? Cum facem noi asta? Cum ajuți tu?*

LUNI

2 Înainte ca Ștefan să moară, Isus le-a mai dat o șansă liderilor religioși să se schimbe și să creadă în El. Isus Își dorea ca ei să creadă că El era Fiul lui Dumnezeu, Mesia, pe care ei și națiunea lor L-au așteptat atât de mult. Dar ei L-au omorât pe Isus și au respins vestea cea bună despre El când l-au omorât pe Ștefan.

Isus a dat acestei națiuni orice șansă posibilă să-I fie credincioasă. Și-ar fi dorit ca ei să fie o națiune misionară și să spună întregii lumi despre El. În schimb, ei L-au respins. Ce trist!

După ce Ștefan a murit, oamenii din biserica din Ierusalim au fost tratați cu multă cruzime. Liderii religioși voiau să scape de oricine credea în Isus. Și vai, cât de teribil era aceasta!

Satana a găsit un ajutor puternic numit Saul, care a privit cum Ștefan era omorât. Și Saul s-a hotărât să-i ajute pe cei care doreau să scape de toți cei care credeau în Isus. Ce a făcut el? **Faptele apostolilor 8:1,3.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: *Credincioșii erau împrăștiați și s-au dus în multe alte locuri în care să fie mai în siguranță. Și ce credeți că au făcut în acele locuri? Ce ai fi făcut dacă ai fi fost unul dintre credincioși?*

MARȚI

3 Mulți membri ai bisericii din Ierusalim s-au mutat repede în alte locuri unde să fie mai în siguranță. Crezi că le era frică să mai vorbească despre Isus? **Faptele apostolilor 8:4.**

Planul lui Satana era să-i oprească pe oameni să mai afle despre Isus. Funcționa acest plan? Nu. Acum istorisirea despre Isus se răspândea în multe locuri. Cât de interesant! Era ca semințele plantate în mai multe locuri.

Numele unuia dintre diaconii care au părăsit Ierusalimul era Filip, un predicator puternic. Unde s-a dus el? **Versetul 5.**

Deoarece Duhul Sfânt era cu Filip, ce lucruri minunate s-au întâmplat în Samaria? **Versetele 6–8.**

O persoană din Samaria care l-a văzut și l-a ascultat pe Filip se numea Simon. Toți – copii și adulți – cunoșteau lucrurile minunate pe care le făcea Simon. Iar oamenii credeau că Dumnezeu îl ajuta pe Simon. Ei nu știau că de fapt era Satana cel care-l ajuta. **Versetele 9–11.**

După ce a văzut minunile extraordinare făcute de Filip prin puterea Duhului Sfânt,

Simon a crezut și el în Isus și a fost botezat.

Versetul 13.

Când Petru și Ioan au venit pentru a-l ajuta pe Filip, Simon i-a privit și pe ei. Oh, cât și-ar fi dorit și el să aibă aceeași putere pe care Dumnezeu le-a dat-o lor! Ce a făcut Simon? **Versetele 18,19.**

Petru a fost șocat. Ce îngrozitor să crezi că cineva ar putea să cumpere puterea Duhului Sfânt! De îndată Petru, Ioan și Filip și-au dat seama că Simon a vrut doar să poată să facă și el minuni extraordinare. Cum i-a răspuns Petru lui Simon? **Versetele 20–22.**

GÂNDEȘTE-TE: *Crezi că cineva ar putea cumpăra binecuvântările lui Dumnezeu dacă ar avea toți banii din lume? Nu, bineînțeles că nu. Ce vrea Isus să-I oferim atunci când credem în El?*

MIERCURI

4 Într-o zi, pe când Filip era încă în Samaria, Dumnezeu a trimis un înger la el să-i dea un mesaj special. **Faptele apostolilor 8:26.**

Filip nu l-a întrebat pe Dumnezeu de ce voia ca el să meargă singur atât de departe pe drumul deșertului. Dar Filip avea încredere în Isus și l-a ascultat de îndată. El era dispus să facă orice îi cerea Isus. A fost o plimbare lungă prin drumul prăfuit de deșert pe unde i-a spus îngerul lui Filip să meargă.

În timp ce mergea de-a lungul drumului prăfuit spre Gaza, el a văzut un car în fața lui. Și-a dat probabil seama că persoana care mergea cu carul trebuie să fie un om important. Și da, bărbatul din car chiar era important.

Bărbatul era un famen care lucra pentru Candace, împărăteasa Etiopiei. El avea în grijă toți banii și comorile împărătesei. El credea în adevăratul Dumnezeu și fusese la Ierusalim să I se închine lui Dumnezeu acolo în templu. Acum era pe drumul de întoarcere spre țara sa.

În timp ce carul mergea, acesta citea din scrierile lui Isaia despre Mielul lui Dumnezeu care Își va da viața pentru noi. **Versetele 27,28.**

Duhul Sfânt i-a spus lui Filip că famenul nu înțelegea ce citea. El avea nevoie de Filip care să-i explice. Așa că Filip a alergat să ajungă carul. **Versetul 29.**

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Filip știa acum de ce a fost trimis pe drumul din deșert?

JOI

5 Filip alerga să ajungă un famen important care mergea în carul său. Famenul citea cu voce tare. Când a ajuns carul, ce l-a întrebat Filip pe famen? **Faptele apostolilor 8:30.**

Famenul cred că a fost surprins. Cum i-a răspuns el lui Filip? **Versetul 31.**

Curând Filip și famenul mergeau împreună. Famenul dorea să știe dacă frumoasele cuvinte ale lui Isaia erau despre Isaia însuși sau despre altcineva. **Versetele 32-34.**

Oh, ce ocazie minunată să spună totul despre Isus și despre planul Lui extraordinar de a ne salva! Filip i-a explicat că oamenii i-au ucis pe profeții lui Dumnezeu. Și când Isus a venit, L-au urât și pe El. Chiar L-au omorât, precum pe mielul despre care famenul citea în Isaia. **Versetul 35.**

Poți să-ți imaginezi cât de încântat era famenul? În timp ce asculta, știa că tot ceea ce Filip îi spunea era adevărat. Putea să vadă că profețiile arătau spre Isus și că Isus a fost cu adevărat Mielul despre care el citea în profeția lui Isaia.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

La Ierusalim, famenul probabil a dus un miel la templu pentru a fi sacrificat. Acum și-a dat seama că acei miei trebuiau doar să le amintească oamenilor că Isus urma să vină și să moară pentru noi. Iar acum știa că Isus, adevăratul Miel al lui Dumnezeu, venise deja. El suferise deja și murise pentru fiecare, inclusiv pentru acel famen.

GÂNDEȘTE-TE: În ce fel era diferită gândirea celui famen când mergea la Ierusalim de gândirea lui de după întâlnirea cu Filip pe drumul de întoarcere spre țara sa?

VINERI

Famenul și Filip mergeau împreună în car. **6** Filip i-a spus famenului despre Isus, iar famenul a fost încântat să afle că Isus era Fiul lui Dumnezeu, marele Mesia. Cât de fericit era famenul! Așa că, atunci când au ajuns la o apă, famenul l-a întrebat pe Filip: „Ce mă împiedică să fiu botezat?” **Faptele apostolilor 8:36,37.**

Carul s-a oprit, iar Filip și famenul s-au dus la apă. Doar l-a stropit Filip pe famen cu puțină apă? A luat Filip o cupă

și i-a turnat niște apă pe el? Nu. Amândoi au coborât direct în apă, iar Filip l-a botezat pe famen la fel cum fusese botezat Isus. **Versetul 38.**

Când Filip și famenul au ieșit din apă, dintr-odată, Filip a dispărut. Nu mai era. Dumnezeu avea nevoie de el să predice despre Isus în altă parte. Iar acel famen urma să se ducă în țara sa și să spună și altor oameni despre Isus. **Versetele 39,40.**

GÂNDEȘTE-TE: Probabil Satana s-a gândit că făcându-le rău credincioșilor din Ierusalim îi va putea opri din a mai vorbi despre Isus. A funcționat acest plan? Spune ce s-a întâmplat în schimb.

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 8; Faptele apostolilor, pp. 103–111.

COLȚUL CU POVEȘTI

Rajah pleacă în călătorie – partea 2

De Elsie Lewis Rawson

Mulțimea se împrăștiase până când am ajuns înapoi la stație. Funcționarul stătea sub un copac și moțăia ca și cum nu se întâmplase nimic. I-am explicat în limba lui ce ni s-a întâmplat și l-am întrebat dacă nu a văzut cumva salteaua noastră. S-a purtat destul de mânios. Cum să credem că el ar fi un hoț! A spus că nu avea salteaua și a refuzat să o caute în coliba sa.

Am hotărât să mergem în coliba sa și să o căutăm noi înșine. Cum ne așteptasem, printre plăpumiile sale vechi, ascunsă într-un colț întunecat, era și salteaua noastră cu lucrurile de dormit. Funcționarul s-a arătat surprins când am ieșit cu ea și i-am arătat-o. El tot repeta că nu știa nimic despre ea. Eram atât de încântați că ne-am recuperat lucrurile de dormit încât nu ne-am îngrijorat sau preocupat să predăm hoțul poliției, doar l-am lăsat acolo cu gândurile lui.

În curând eram din nou pe strada, jonglând de colo-colo prin șirul nesfârșit de căruțe trase de tauri.

Râsul vesel al copiilor care se uitau la maimuțele de pe marginea străzii și frumusețea peisajului ne-au ținut așa de ocupați că nu am observat că ne apropiem de un braț al râului

Kavery. Dintr-odată, am realizat că râul crescuse așa de mult încât în unele părți ieșise din albie.

Ce să ne facem? Cum să trecem de partea cealaltă? Trebuia să mergem la satele de mai încolo. Nu puteam aștepta ca râul să se retragă, pentru că ar fi putut însemna mult timp petrecut pe marginea râului.

Soțul meu a dat cu spatele câțiva metri; apoi a apăsat pe accelerație și a plonjat în râu, sperând să ajungă pe partea cealaltă. Întinam încet. Fâș, fâș – pleosc! Mașina a ajuns la un punct în care s-a oprit chiar în mijlocul râului. În curând apa a ajuns la nivelul picioarelor noastre. Lucrurile de dormit erau ude, iar acum apa urca deasupra valizelor care erau legate de lateralul mașinii. Cu cât încercam mai mult să forțăm mașina înainte, cu atât se adâncea mai mult în nisipul de pe fundul apei.

Ne-am adunat și ne-am cățărat pe capota mașinii. În freamătul acesta, cușca lui Rajah a căzut în râu. Cu toții am țipat îngroziți. De îndată însă, soțul s-a aplecat și ne-a salvat săracul camarad. Când Rajah s-a văzut

plutind pe râu, cu toată colivia udă și cu apa care ajungea repede până la bățul său, unde zburase pentru a fi în siguranță, a bombănit furios. În frământarea lui, nu s-a mai oprit să se gândească ce spunea, ci pălăvrăgea în limba tamil, în karaneză și în engleză. Eram atât de amuzați încât am stat pe capota mașinii și am râs până ne-a durut burta. Totuși, Rajah nu găsea situația deloc amuzantă.

Nu după mult timp, am făcut rost de câțiva tauri și o frânghie lungă. Taurii au fost conduși în apă, iar frânghia a fost legată bine de mașină. A fost nevoie de multe eforturi pentru a-i convinge să se miște înainte, dar în cele din urmă, am ajuns pe partea cealaltă.

Un strălucitor soare tropical tocmai dispărea de pe orizont când am ajuns la prima noastră stație misionară. Zâmbetele bucurăse de pe fețele sătenilor care ne-au întâmpinat au răsplătit peste măsură necazul avut în călătorie.

Cât despre Rajah, a fost foarte bucuros să-și vadă colivia agățată în siguranță de tavanul colibeii noastre de pământ. A fost legănat și frământat, cât să-i ajungă o lungă perioadă de timp.

(Va urma)

© J.M. Garg, License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #38_17 septembrie

Saul răspunde chemării lui Isus

DUMINICĂ

1 Saul a fost tânărul care a avut grijă de hainele oamenilor furioși care l-au ucis pe Ștefan cu pietre. El era cetățean roman, dar și evreu, iar părinții lui l-au trimis la școală la Ierusalim.

Saul a avut cei mai buni învățători evrei. El avea încredere în ei, iar ei au aflat curând că el era un student strălucit. L-au învățat că regulile lor născocite erau importante. Și pentru că el i-a crezut, a învățat și a păzit acele reguli născocite. Era ușor să-ți dai seama că Saul urma să devină un lider puternic.

Când Ștefan a fost chemat înaintea consiliului Sinedriului, Saul era acolo pentru a-l acuza. Dar în timp ce încerca să discute aprins cu Ștefan despre Isus, el și-a dat seama că Ștefan cunoștea Scripturile foarte bine.

Saul nu l-a văzut niciodată pe Isus, nici nu l-a auzit vreodată vorbind, dar învățătorii lui l-au învățat că Împărăția lui Dumnezeu și Mesia erau diferite de ce le spunea Isus oamenilor. Isus nu putea fi Mesia, spuneau ei, și Saul i-a crezut.

Ca mulți alții ce au fost de față la întâlnirea consiliului, Saul a fost înspăimântat când a văzut fața lui Ștefan strălucind. Se putea oare ca Dumnezeu să fie cu Ștefan? Acesta era un gând înfricoșător care i-a trecut prin minte lui Saul în timp ce privea fața lui Ștefan. A auzit și ce a spus Ștefan când s-a uitat la cer și l-a văzut pe Isus. Și Saul nu a putut uita ce a spus Ștefan în timp ce murea. Putea oare să fie adevărat ce învăța Ștefan?

GÂNDEȘTE-TE: *A vrut Saul să facă ce era bine? Cine vorbea minții lui?* **Ioan 16:7,8.**

TEXT DE MEMORAT:

„Doamne, ce vrei să fac?”

Faptele apostolilor 9:6

LUNI

2 Când Saul a vorbit cu preoții și cu învățătorii despre Ștefan, ei i-au spus că ceea ce a predicat Ștefan nu putea fi adevărat. Și din cauza lucrurilor pe care le-a învățat și pentru că îi considera înțelepți pe acei preoți și profesori, Saul i-a crezut. A fost de acord că Ștefan a meritat să moară. Dar lucrurile care i s-au întâmplat lui Ștefan încă îl deranjau.

Saul a hotărât că, deoarece credința urmașilor lui Isus era greșită, el ar trebui să facă tot ce putea pentru a-i ajuta pe preoți și pe conducători să-i oprească din a le mai spune și altora despre Isus.

Și nu a durat mult până când preoții și conducătorii și-au dat seama că Saul le era unul dintre cele mai puternice ajutoare. Chiar l-au făcut membru al Soborului după moartea lui Ștefan. **Faptele apostolilor 8:1,3.**

Cum te-ai fi simțit dacă Saul, cu puternicele lui ajutoare, ar fi venit la tine acasă să te târască în închisoare deoarece credeai în Isus?

Aceasta chiar li s-a întâmplat multor credincioși. Nici nu-i de mirare că mulți au părăsit Ierusalimul! Dar cei care s-au dus în Damasc au aflat

curând că nu erau nici acolo în siguranță. De ce? **Faptele apostolilor 9:1,2.**

Damascul? Era departe, foarte departe de Ierusalim. Dar credincioșii care s-au dus acolo îi învățau pe alții despre Isus și erau mulți credincioși noi în Damasc. Saul a hotărât să meargă acolo și să-i prindă pe toți credincioșii pe care-i găsea și să-i ducă înapoi în Ierusalim pentru a fi pedepsiți. **Faptele apostolilor 22:4,5.**

 GÂNDEȘTE-TE: *I-a avertizat Isus pe ucenici despre persecuție? Matei 10:17,18. Acei credincioși au ales să-I rămână loiali Lui, indiferent ce se întâmpla cu ei. Și tu?*

MARȚI

3 Saul și soldații săi erau pe drum spre Damasc pentru a-i găsi pe credincioși și a-i duce înapoi în Ierusalim pentru a fi pedepsiți. Drumul pe care călătoreau trecea prin locuri pustii și goale. Dar când s-au apropiat de Damasc, peisajul s-a schimbat. Erau câmpuri cu grâu, pomi fructiferi, grădini și pâraie. Era frumos. Cu toții se bucurau să se apropie de finalul lungii lor călătorii.

Dintr-odată, în timp ce Saul și însoțitorii săi priveau la peisajul din fața lor, o lumină puternică, orbitoare a strălucit peste ei. Era așa de strălucitoare încât aproape toți au fost orbiți; și Saul a rămas întins pe pământ. Cu toții erau înspăimântați. Apoi, o voce i-a vorbit lui Saul. Ce a spus vocea? **Faptele apostolilor 9:3,4.**

Saul era uimit. Când s-a uitat să vadă cine îi vorbea, a văzut o Persoană despre care știa că trebuie să fie din ceruri. Ce a întrebat Saul și ce a răspuns Persoana? **Versetul 5.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Uneori auzim oameni spunând că îi îndeamnă conștiința sau că îi mustră conștiința. Aceasta înseamnă că Duhul Sfânt le vorbește, dar este incomod, deoarece încearcă să nu o asculte. Aceasta făcea Saul încă

de la omorârea cu pietre a lui Ștefan. A fost deranjat de ce a văzut și auzit în acea zi.

 GÂNDEȘTE-TE: *Isus Însuși l-a oprit pe Saul. Chiar Isus vorbea cu el. Cum crezi că s-a simțit Saul? Cum crezi că te-ai fi simțit tu?*

MIERCURI

4 Tremurând și speriat, Saul zăcea întins pe pământ. Tocmai L-a auzit pe Isus vorbindu-i și știa că lucrurile îngrozitoare pe care le făcea erau greșite. Era Duhul Sfânt cel care l-a făcut să se simtă inconfortabil cu privire la lucrurile pe care Ștefan le-a spus despre Isus. Pe loc și-a dat seama că, de fapt, îl ajuta pe Satana, în loc să-L ajute pe Dumnezeu. Ce îngrozitor! Cu o voce tremurândă și speriată, ce a întrebat Saul? **Faptele apostolilor 9:5.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Ceilalți care erau cu Saul erau și ei îngroziți. Și ei au fost aproape orbiți de lumină. Dar Saul era singurul care L-a văzut pe Isus și care a înțeles ce a spus. **Versetul 7.**

Saul s-a clătinat pe picioare. A încercat să privească în jur, dar lumina strălucitoare l-a orbit. Nu putea vedea nimic. Trebuia să depindă de altcineva pentru a-l conduce în oraș. **Versetul 8.**

Mintea lui Saul trebuie să fi fost tare confuză. Cât de îngrozitor se simțea! Cum îl mai putea ierta Dumnezeu vreodată? Ce urma să se întâmple? Știa că nu merită să trăiască. Dar Isus i-a spus că i se va transmite ce trebuie să facă.

În Damasc, Saul s-a dus în casa unui credincios care locuia pe strada numită Dreaptă. Dar și acolo el a vrut să fie singur. Avea nevoie să se gândească și să se roage. De un lucru era sigur, acela că Isus Însuși l-a oprit pe drum și a vorbit cu el.

 GÂNDEȘTE-TE: *Spune ce crezi că-și amintea Saul.*

JOI

5 Trei zile a stat Saul singur, orb și neajutorat. Și-a adus aminte de atâtea lucruri. Și s-a simțit atât de rău încât nu a vrut niciun fel de mâncare și nici să bea apă. Tot ce putea să facă era să se gândească la greșeala teribilă pe care a făcut-o. Acum înțelegea că fusese greșit cu totul. **Faptele apostolilor 9:9.**

Isus i-a promis lui Saul că i se va spune ce să facă în continuare. Și Saul probabil se întreba cum avea să se întâmple aceasta. De data aceasta însă Isus nu a mai venit El Însuși să-i vorbească. El a trimis pe cineva din biserica din Damasc să-l ajute. **Versetele 10–12.**

Anania, precum și ceilalți credincioși știau cine era Saul și le era teamă de el. Dar Isus i-a spus lui Anania să meargă la Saul pentru că acesta va fi un misionar pentru El. **Versetele 13–16.**

Probabil Anania a fost șocat. Dar el s-a încrezut în Isus și a mers în casa unde stătea Saul. Când a vorbit cu Saul, chiar l-a numit frate. **Versetul 17.**

 GÂNDEȘTE-TE: Îți mai ajută Isus pe oamenii a căror gândire este greșită? Cunoști pe cineva care este așa?

VINERI

6 Anania s-a dus în casa unde stătea Saul. Cât de umil și de recunoscător trebuie să se fi simțit Saul! Dumnezeu l-a iertat și a trimis pe cineva să-l ajute. Ce s-a întâmplat când Anania și-a pus mâinile peste Saul? **Faptele apostolilor 9:18.**

Saul putea să vadă din nou. Iar apoi, ca un adevărat urmaș al lui Isus, el a fost botezat chiar în acea noapte. Cred că a fost încântat să audă cuvintele pe care Isus le-a spus ucenicilor să le folosească: „Te botez în

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.” Saul, cel care încerca să-i împiedice pe oameni să fie botezați, era acum un adevărat credincios în Isus. Și pentru tot restul vieții lui urma să fie recunoscător.

După ce a mâncat ceva, Saul a vorbit cu credincioșii din Damasc. Voia ca ei să știe că el s-a schimbat. Ce a făcut apoi? **Versetele 19,20.**

Toți credincioșii din Damasc auziseră de Saul și bineînțeles că le era frică de el. La început se întrebau dacă el chiar s-a schimbat sau doar se prefăcea că s-a schimbat. Poate că era, de fapt, un spion al preoților și al conducătorilor. Dar nu a durat mult și au fost siguri că Saul chiar s-a schimbat cu adevărat. **Versetul 22.**

Mai târziu, când niște oameni din Damasc puneau la cale să-l omoare pe Saul, credincioșii l-au ajutat să scape. L-au coborât într-un coș printr-o gaură din zidul cetății. **Versetele 23–25.**

GÂNDEȘTE-TE: De multe ori trebuie să fi vorbit Saul despre ziua aceea, despre drumul spre Damasc! Poate vei dori să mai citești o dată la altar din **Faptele apostolilor 22:6-21**. Saul era ca cineva care mergea într-o direcție, apoi, dintr-odată, a început să meargă în direcția opusă. Cel despre care preoții și conducătorii credeau că va fi marele lor ajutor a devenit un ajutor pentru Isus, chiar pentru

Cel pe care ei Îl urau așa de mult. Ștefan nu a știut că Saul va deveni un puternic lucrător pentru Isus. Îți poți imagina cât de fericiți vor fi să se întâlnească în ceruri?

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 9:1-22; Faptele apostolilor, pp. 112–130.

COLȚUL CU POVEȘTI

Hoțul! Hoțul!

De Elsie Lewis Rawson

Într-o altă ocazie, ne-am părăsit casa noastră confortabilă din oraș și am mers să locuim într-o casă dintr-un sat de băștinași indieni. Casa aceasta era așezată pe malul unui râu frumos. În fiecare seară către asfințit, copiii se grăbeau să coboare la râu pentru a se bălăci în apa răcoritoare. Făceau asta în special după zilele călduroase și toride.

În acea seară, copiii erau coborâți la râu, iar tatăl și cu mine eram ieșiți în vizită în sat. Înainte de plecare, ne-am asigurat că pasărea noastră, Rajah, era în siguranță în colivia sa, care atârna la adăpost de unul din căpriori. Făceam aceasta pentru a-l proteja de pisici sau alte animale.

Copiii construiau case pe nisipul plajei când un țipăt a ajuns la urechile lor. Au ascultat atenți. Strigătul s-a auzit din nou și din nou. Cunoșteau vocea aceasta familiară. Era vocea lui Rajah și avea probleme.

S-au oprit din construit și au alergat în grabă spre casă. Ce priveliște îi aștepta când au intrat pe ușa din față! O familie de maimuțe au găsit cum să intre în casă și au deranjat totul. Suc de roșii, coji de banane și ouă sparte erau împrăștiate peste tot. Când au intrat copiii, maimuțele au sărit la fereastră și toate au încercat să iasă în același timp. Având încă fructe în brațe, se împingeau grăbite până când, într-un final, au plecat toate.

Dar unde era Rajah? Ușa coliviei lui era larg deschisă și nu era de găsit nicăieri. Trebuie să se fi dat o luptă teribilă, pentru că erau pene împrăștiate peste tot pe podea și puful încă mai plutea prin aer.

Copiii erau triști. Să fi fost pasărea lor omorâtă? Au căutat prin încăpere, dar nu l-au găsit nicăieri. L-au strigat pe nume, sperând că va răspunde, dar singurul sunet pe care l-au auzit a fost ecoul vocilor lor. Au mers în dormitor. S-au târât pe sub pat. Dar tot nu l-au găsit pe Rajah. Au strigat din nou: „Rajah, Rajah, unde ești?” Spre bucuria și ușurarea lor, au auzit un răspuns cu o voce slabă: „Betty, Archie.” Au urmat sunetul, care i-a condus la un dulap de haine. Pe raftul de sus, înghesuit într-un colț, stătea Rajah. Săraca pasăre! Penele îi erau cam rupte și ciufulite și el arăta cam bolnav. Dar copiii erau așa de fericiți că și-au găsit pasărea în viață încât nu mai conta cum arăta.

Când am ajuns acasă, copiii ne-au spus, cu voci emoționate, tot ce s-a întâmplat. Cât de fericiți am fost și noi că pasărea noastră nu fusese omorâtă de acei hoți!

Bineînțeles, nu vom ști niciodată exact cum s-au

întâmpat lucrurile, dar sunt sigură că, dacă Rajah ar fi putut, ne-ar fi povestit ceva de genul:

„Mă dădeam pe leagănul din cușca mea când, dintr-odată, am auzit un zgomot ciudat ce venea de afară de la fereastră. M-am uitat și am văzut o față ciudată care cerceta cu privirea prin geam. Nu am mai văzut față aceea niciodată. Deodată, erau două, trei și patru fețe. Eram speriat. Cine erau acești oameni ciudați? Nu arătau precum Kimmie, câinele de companie, sau Tabby, pisica, și nici ca partenerii mei de joacă. Le-am vorbit și i-am întrebat cine erau, dar nu mi-au răspuns. Eram supărat. Cât de nepoliticoși erau! Nu i-au învățat părinții lor bunele maniere? Nu știau să răspundă când erau întrebați ceva?”

„Le-am spus să plece, dar nu m-au ascultat. Apoi, spre surprinderea mea, au intrat în casă. Am stat în colivia mea liniștit și n-am scos niciun sunet, dar, când am văzut că se îndreaptă spre blatul cu mâncare și o fură, n-am mai rezistat. Mi-am deschis ușa coliviei și am zburat către ei și i-am ciupit foarte tare. Toți s-au îndreptat către mine și au încercat să mă prindă. Dacă nu aș fi fost rapid și un bun luptător, sunt sigur că m-ar fi omorât. E adevărat că au smuls multe din penele mele și m-au nimerit cu câteva lovituri, dar și eu i-am ciupit tare și știu că nu le-a plăcut deloc, pentru că au mârâit amenințător la mine și au încercat să mă prindă. Apoi am mers și m-am ascuns în dulapul cu haine. Cât de fericit am fost când mi-am auzit prietenii strigându-mă! Sper ca acești hoți teribili să nu mai vină niciodată în casa noastră!” (Va urma)

Line Art: From *Rajah*, Lester Quade

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL C
TRIMESTRUL 3 #39_24 septembrie

Împărtășind iubirea lui ISUS

DUMINICĂ

1 Vestea bună despre Isus trebuia să ajungă în multe locuri din afara Ierusalimului. Trebuia să ajungă în toată lumea. Iar atunci când mulți dintre credincioși au trebuit să părăsească Ierusalimul, au spus și altora despre Isus acolo unde mergeau.

Ucenicii erau ocupați să viziteze credincioșii și să îi învețe cum să lucreze pentru Isus.

Unul dintre locurile unde a mers Petru a fost Lida. Iar acolo a văzut pe unul din credincioși care se numea Enea și care era olog. Era în pat de opt ani și nu putea umbla și nici nu se putea mișca precum oamenilor sănătoși. Ce i-a spus Petru?

Faptele apostolilor 9:32-34.

Cât de fericit trebuie să fi fost Enea! De atunci înainte nu a mai avut nevoie de pat decât pentru a dormi noaptea. Nu mai era neajutorat.

Bineînțeles că în curând mulți oameni au aflat că Enea a fost

TEXT DE MEMORAT:

„În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.” Faptele apostolilor 10:34,35

vindecat. Și lui Enea cred că îi plăcea să le spună oamenilor ce a făcut Isus pentru el. Ce au făcut mulți dintre acești oameni? **Versetul 35.**

Cetatea Iope nu era departe de Lida. Într-o zi, doi oameni au venit în grabă pentru a aduce un mesaj foarte important pentru Petru. „Trebuie să vii în Iope cât mai repede!” au spus ei. „Grăbește-te cât poți de tare!”

În timp ce era pe drum cu cei doi oameni, probabil aceștia i-au spus despre persoana importantă care tocmai murise. Cine era ea? **Versetele 36-38.**

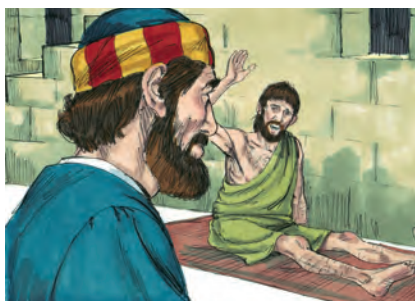

GÂNDEȘTE-TE: A adus Satana toată boala și moartea în lumea noastră? Dar, în cele din urmă, poate face Isus ca aceste evenimente triste să devină binecuvântări?

LUNI

2 Draga de Dorca murise. Numele „Dorca” înseamnă „gazelă”, sau „căprioară”. Aceste animale se pot mișca repede, nu-i așa? Și Dorca era rapidă în a ajuta oamenii. Dacă o familie avea nevoie de mâncare sau haine, ea le dădea numaidecât tot ce aveau nevoie. Dacă oamenii erau triști, ea știa cum să-i mângâie și să-i ajute să fie din nou fericiți. Dorca părea că știe întotdeauna ce să facă pentru a ajuta oamenii. Nu e de mirare că toți s-au întristat când, dintr-odată, ea s-a îmbolnăvit și a murit.

Când Petru a ajuns unde stătea Dorca, erau mulți oameni adunați acolo, și toți plângeau. Ei i-au arătat lui Petru unele dintre hainele făcute de

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Dorca, astfel încât Petru și-a dat seama că aceștia chiar aveau nevoie de ea. A putut să vadă cât de triști erau.

Faptele apostolilor 9:39.

Petru i-a rugat pe oameni să iasă din cameră. Avea nevoie să se roage singur. El știa că Isus ar fi putut-o aduce cu ușurință pe Dorca înapoi la viață dacă aceasta era voia Lui.

După ce l-a cerut lui Isus să facă aceasta, Petru s-a ridicat. Apoi, în Numele lui Isus, a strigat-o pe Dorca. Iar Isus a răspuns rugăciunii lui Petru. **Versetele 40,41.**

Ce minune extraordinară! Cât de repede atmosfera tristă din casă s-a transformat în sunete de bucurie! Probabil Dorca a zâmbit când a văzut hainele pe care vădulele i le arătau lui Petru. Și probabil a întrebat de oameni care aveau nevoie de ajutorul ei.

GÂNDEȘTE-TE: În multe biserici, femeile binevoitoare fac lucrări de ajutorare la fel ca Dorca.

Cum este în biserica ta?

MARȚI

3

În cetatea Cezarea, ce era la aproximativ cincizeci de km la nord de Iope, trăia un important sutaș roman pe nume Corneliu. Un sutaș avea în subordine 100 de soldați.

Corneliu se născuse într-o familie păgână, deci mama și tatăl lui nu credeau în Dumnezeu. Dar Corneliu a auzit despre Dumnezeu; iar când a crescut mare, el și familia lui se închinau adevăratului Dumnezeu. Se ruga în fiecare zi și îl ruga pe Dumnezeu să fie cu el și să-l ajute. Corneliu era bogat, dar nu era egoist. El a ajutat pe mulți săraci și toată lumea îl respecta. **Faptele apostolilor 10:1,2.**

Chiar dacă Corneliu îl iubea pe Dumnezeu și l-a închinat, el nu era un membru al sinagogii. De ce? Probabil liderii sinagogii de unde trăia el nu doreau ca oameni de alte rase să se închine cu ei. Îi numeau pe astfel de oameni „neamuri”, chiar dacă ei se închinau adevăratului Dumnezeu.

Corneliu știa că profeții au spus despre Mesia că va veni și aștepta ca acest lucru să se întâmple. El nu auzise adevărul despre Isus, așa că nu știa că Mesia venise deja. Dar Isus știa despre Corneliu și dorea ca și Corneliu să afle despre El.

Dintr-odată, pe când Corneliu se ruga într-o după-masă, un înger i-a apărut și l-a strigat pe nume. **Versetul 3.**

GÂNDEȘTE-TE: Cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost Corneliu?

MIERCURI

4

Într-o zi, pe când Corneliu se ruga, un înger i-a apărut și a vorbit cu el. La început, Corneliu a fost înfricoșat. Dar era sigur că Dumnezeu răspundea rugăciunii lui. Și avea dreptate. **Faptele apostolilor 10:4.**

Corneliu trebuia să afle adevărul despre Isus. Nu putea îngerul să i-l spună? Ba da. Dar Dumnezeu dorește ca oamenii să le spună altor oameni despre planul minunat de salvare a noastră. Ce i-a spus îngerul lui Corneliu să facă? **Versetele 5,6.**

Îngerul știa că Petru era încă în Iope. El știa chiar numele persoanei la care stătea Petru și că acesta avea casa lângă mare. Deci i-a spus lui Corneliu cum să-l găsească pe Petru.

Corneliu trebuie să fi fost încântat. Marelui Dumnezeu al cerului îi păsa de el atât de mult încât a trimis un înger să-l ajute. De îndată, Corneliu a chemat la el doi slujitori și un soldat care-l iubea pe Dumnezeu. Le-a povestit ce i-a spus îngerul să facă și curând cei trei bărbați erau pe drum spre a-l găsi pe Petru. **Versetele 7,8.**

Poate Corneliu se întreba dacă Petru va veni cu mesagerii. Corneliu nu era evreu. Oare va intra Petru în casa lui? Dar Corneliu se încredea în Dumnezeu. El făcea ce i-a spus îngerul să facă.

În timp ce aștepta ca Petru să vină la el acasă, Corneliu și-a invitat rudele și prietenii să vină să-l audă pe Petru.

GÂNDEȘTE-TE: Cum a știut Dumnezeu să-l găsească pe Petru? Ce știe El despre noi?

JOI

5

Petru încă îi ajuta pe credincioșii din Iope când mesagerii de la Corneliu erau pe drum. Dumnezeu știa că Petru nu va vrea să meargă cu mesagerii. Petru trebuia încă să mai învețe că Dumnezeu iubea celelalte naționalități la fel de mult ca pe evrei. Și înainte ca trimișii de la Corneliu să ajungă, Petru avea nevoie să înțeleagă repede că ceea ce credea el despre celelalte rase de oameni era greșit.

Mesagerii trimiși de Corneliu se apropiau de Iope. Unde era Petru? Ce făcea el? **Faptele apostolilor 10:9,10.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Răpirea e ca o viziune. Petru urma să vadă ceva care să-l ajute să înțeleagă că Dumnezeu iubeste toți oamenii, indiferent de cine sunt ei. Ce a văzut Petru în viziunea trimisă de Dumnezeu? **Versetele 11,12.**

În fața de masă mare pe care Petru a văzut-o în viziune erau multe feluri de animale despre care Dumnezeu i-a spus poporului Său să nu le mănânce niciodată, pentru că erau necurate. Apoi Petru a auzit o voce și a știut că Isus îi vorbea. Ce i-a spus Isus să facă? **Versetele 14,15.**

Petru nu putea înțelege ce se întâmplă. El era sigur că Isus nu îi spunea să mănânce acele animale necurate. Apoi, același lucru s-a întâmplat din nou. De trei ori a coborât fața de masă și de trei ori vocea a spus același lucru. **Versetul 16.**

 GÂNDEȘTE-TE: Chiar voia Isus ca Petru să mănânce acele animale necurate din fața de masă? Nu. Isus îl ajuta pe Petru să înțeleagă că nu trebuia să numească oamenii de alte naționalități și rase „necurați.” Nu trebuia să gândească despre Corneliu ca fiind necurat, pentru că făcea parte din altă națiune.

VINERI

6 În timp ce Petru se gândea la ciudata viziune cu animalele necurate din fața de masă, a auzit afară oameni vorbind. „Aici locuiește Simon Petru?” a întrebat cineva. **Faptele apostolilor 10:17,18.**

Petru nu știa cine îl caută și nici de ce. Dar Duhul Sfânt i-a spus ce să facă, iar Petru învățase să asculte întotdeauna de Duhul Sfânt. Așa că a coborât și a vorbit cu oamenii. **Versetele 19–22.**

A doua zi, Petru și unii dintre credincioșii din Iope se aflau pe drum cu mesagerii trimiși de Corneliu.

Când au ajuns, cum și-a arătat Corneliu recunoștința? Și ce i-a spus Petru de îndată? **Versetele 23–26.**

Mulți oameni așteptau în casa lui Corneliu. Cred că au fost uimiți că Petru a venit să fie cu ei. Așa că Petru a explicat de ce era acolo, apoi a întrebat de ce au dorit să vină la ei.

Corneliu i-a spus lui Petru despre îngerul care i-a apărut în timp ce se ruga cu patru zile mai înainte. **Versetele 30–33.**

Acum Petru știa că Dumnezeu îl învăța o lecție foarte, foarte importantă. Chiar dacă Isus arătase că îi iubea pe toți la fel, vechile tipare de gândire ale lui Petru despre alte rase erau încă în mintea lui. Dar acum era bucuros să le vorbească despre Isus. Apoi, s-a întâmplat ceva care a arătat cu siguranță că Dumnezeu iubea neamurile la fel de mult ca pe evrei. **Versetul 44.**

Evreii credincioși care au venit din Iope cu Petru au înțeles și ei cât de greșită fusese gândirea lor despre neamuri. **Versetele 45–48.**

 GÂNDEȘTE-TE: Uneori oamenii spun despre viziunea lui Petru cu fața de masă plină cu animale necurate că înseamnă de fapt că Dumnezeu ne-a dat permisiunea să mâncăm tot felul de animale. Vorbea oare Dumnezeu aici despre mâncare sau vorbea despre oameni? Citește din nou **Faptele apostolilor 10:28.**

Studiu suplimentar: Faptele apostolilor 9:32–10:48; Faptele apostolilor, pp. 131–142.

COLȚUL CU POVEȘTI

Cântecul încetează

De Elsie Lewis Rawson

In timpul în care Rajah a trăit cu noi, eu studiam pentru licență în muzică. De îndată ce pasărea noastră auzea primele acorduri la pian, lăsa orice făcea și zbura sus pe pian. Cu mare interes, mă asculta cum urcam și coboram gamele. Apoi încerca să mă copieze. „Do-re-mi, do-re-mi” ieșea din micuțul lui gâtlej.

Nu a învățat niciodată toată gama, dar a învățat părți din cel mai frumos cântec al meu. Pentru noi, el era ca o pasăre din altă lume, atât de frumos cânta.

Când copiii erau plecați, el era însoțitorul meu permanent. Cred că muzica e cea care ne-a făcut prieteni așa de buni. Eu întotdeauna cântam și fluieram când îmi făceam treaba, și de la mine a învățat el atât de multe melodii frumoase.

Un cântec foarte familiar era „Fii bun, fii bun, e singurul mod.” Rajah știa timpul potrivit când să îl folosească. Dacă îi auzea pe copii agitați și certându-se, zbura în mijlocul lor și, cu cea mai poruncitoare voce, cânta: „Fii bun! Fii bun! Singurul mod! Singurul mod!” Cât erau de mici, copiii nu au ratat ocazia de a învăța lecția pe care una din micile creaturi ale lui Dumnezeu încerca să-i învețe.

Într-o zi, am primit un apel de la un grup de hinduși care voiau să studieze mai mult despre Hristos. Aceștia locuiau în mijlocul munților reci și umezi Coorg. Cu toții am simțit că Rajah nu va face față la brusca schimbare climatică. Betty și Archie se puteau îmbrăca cu haine de lână și puteau încălța ciorapi lungi de lână, dar bietul Rajah... Ar fi fost prea mult pentru o așa pasăre fragilă să o învelim în lână.

Unde puteam noi găsi o casă pentru draga noastră pasăre? Cam la unsprezece km de Bangalore, sudul Indiei, este așezată școala noastră de instruire South India. Directorul acestei instituții și familia lui ne-au vizitat adesea. Ei aveau un loc special în inima lor pentru Rajah și și-au dorit de atâtea ori să-l aibă pentru a fi al lor. Când am sugerat să-l țină pe Rajah pentru câteva săptămâni, au fost peste măsură de fericiți.

Așa că Rajah a mers la școală, iar noi ne-am dus în friguroșii și umezii munți Coorg.

Cât ne lipsea micul nostru prieten! Rămânea un loc liber la masă și un loc gol în inimile noastre. Deja

trecuse mai mult de un an de când Rajah ne lumina viața. Felul lui ciudat și vesel de a fi ne-a făcut pe toți să-l iubim. În fiecare zi ne gândeam la el și ne întrebam cum se descurcă în noua lui casă.

Nu trecuseră decât câteva zile de când pasărea noastră era cu noii lui prieteni când aceștia au observat că nu mânca. S-a îmbolnăvit și era foarte tăcut. În ciuda mângâierilor și grijii iubitoare, starea lui continua să se înrăutățească.

Prietenii cei noi ai lui Rajah s-au îngrijorat și au hotărât să-i facă un tratament.

Au făcut tot ce au putut, dar nu a fost îndeajuns pentru a-i salva viața lui Rajah. Ultima zi și-a petrecut-o în mâinile noilor lui prieteni. Nu l-au părăsit deloc, sperând în continuare că starea lui se va îmbunătăți, dar aceasta nu s-a mai întâmplat.

În timpul ultimelor lui ore de viață, a încercat din răsuferință să spună ceva, dar nu putea scoate niciun sunet. Era ca și cum încerca să lase un mesaj de rămas-bun pentru prietenii și partenerii lui de joacă.

Nu știu limba
păsărilor, dar

sunt sigură că încerca
să spună: „Mulțumesc
pentru o viață frumoasă
și fericită.” Nu crezi?
(Sfârșit)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.